

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

มติ-วัตถุ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

DIMENSIONS - OBJECTS

By

MISS Manerat TAMNARAK

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS)

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2019

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ มิติ-วัตถุ
โดย มณีรัตน์ ชรรมนารักษ์
สาขาวิชา ทักษะศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ ปรีชา เกาทอง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

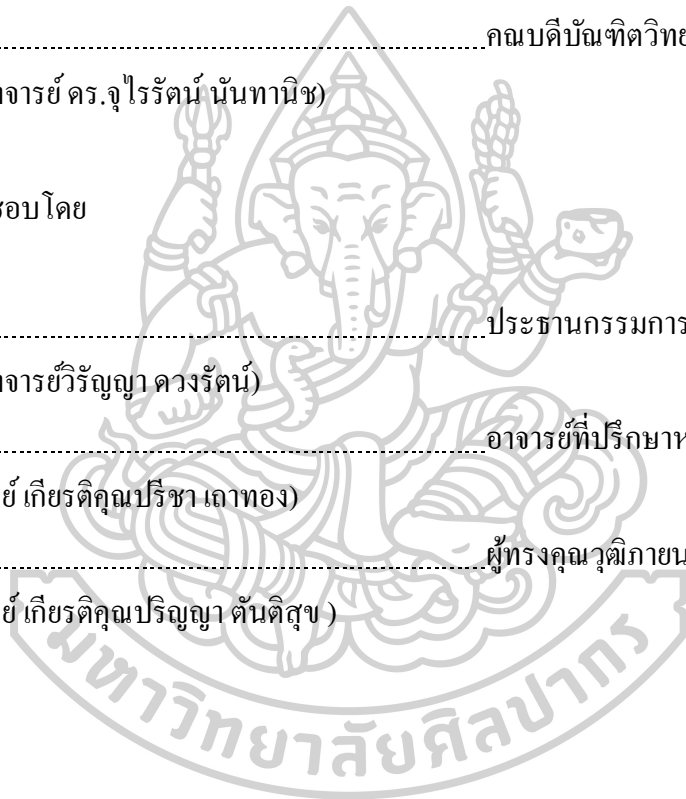
.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จ.ไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์วิรัชญา ดวงรัตน์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ศาสตราจารย์ เกียรติคุณปรีชา เกาทอง)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ศาสตราจารย์ เกียรติคุณปริญญา ตันติสุข)

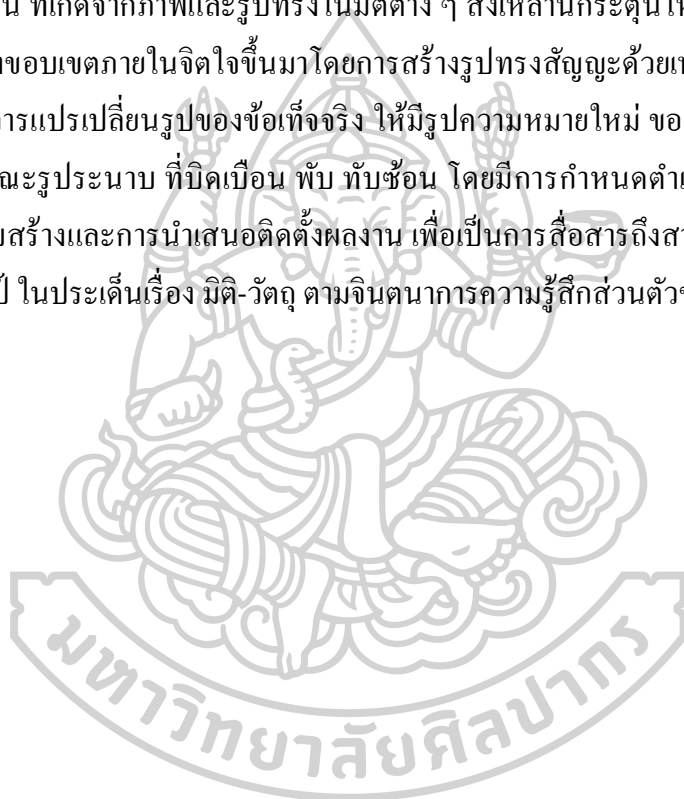

60004212 : ทศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท

คำสำคัญ : มติ, เครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้าน

นางสาว มณีรัตน์ ธรรมนารักษ์: มติ-วัตถุ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ศาสตราจารย์
เกียรติคุณ ปรีชา เกาทอง

วิทยานิพนธ์ศิลปะภายใต้หัวข้อ “มติ-วัตถุ” เป็นการสร้างสรรค์ผลงานทศนศิลป์ในรูปแบบสามมิติจัดวาง โดยได้รับแรงบันดาลใจจากการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่และวัตถุในชีวิตประจำวัน ที่เกิดจากภาพและรูปทรงในมิติต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้กระตุ้นให้ระลึกถึงความทรงจำในอดีต จึงสร้างขอบเขตภายในจิตใจขึ้นมาโดยการสร้างรูปทรงสัญลักษณ์ด้วยเทคนิควิธีการประกอบไม้ที่ได้มาจากการแปรเปลี่ยนรูปของข้อเท็จจริง ให้มีรูปความหมายใหม่ ของความจริง ความดี ความงาม ในลักษณะรูปประนาบ ที่บิดเบือน พับ ทับซ้อน โดยมีกำหนดตำแหน่ง บริเวณ พื้นที่ ของการประกอบสร้างและการนำเสนอติดตั้งผลงาน เพื่อเป็นการสื่อสารถึงสาระความหมายของภาษาทางทศนศิลป์ ในประเด็นเรื่อง มติ-วัตถุ ตามจินตนาการความรู้สึกส่วนตัวของข้าพเจ้า

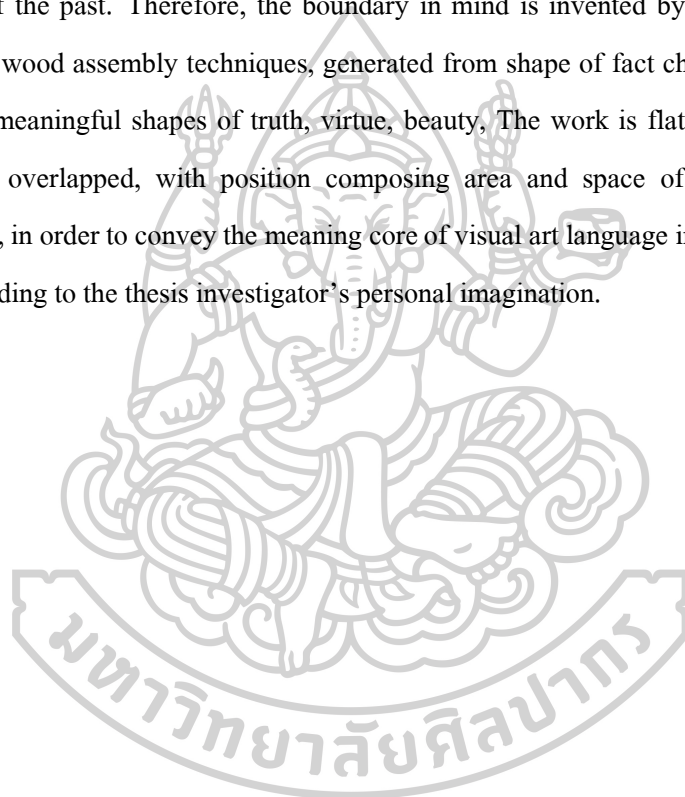

60004212 : Major (VISUAL ARTS)

Keyword : Dimension, Local tools

MISS MANEERAT TAMNARAK : DIMENSIONS - OBJECTS THESIS ADVISOR
: PREECHA THAOTHONG

This art thesis under the title of “Dimension-Object” is the creation of visual art work in the field of 3D composition. The thesis is inspired by the changing of space and object in daily life, generated from pictures and shapes in various dimensions. These elements evoke memories of the past. Therefore, the boundary in mind is invented by the creating symbolical shapes with wood assembly techniques, generated from shape of fact changing and turn them in to the new meaningful shapes of truth, virtue, beauty, The work is flat shapes which distorted, folded, and overlapped, with position composing area and space of construction and work presentation, in order to convey the meaning core of visual art language in the issue of dimension-object according to the thesis investigator’s personal imagination.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าน้อมกายและใจระลึกถึงพระคุณบิดามารดาและครอบครัว ผู้ให้กำเนิดและอบรมสั่งสอนด้วยความรัก ให้พลังกายและใจ ให้มีความอดทน มุ่งมานะ และสนับสนุนสิ่งที่ข้าพเจ้าเลือกเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ คุณครูคนแรกชั้นประถมที่สอนให้ข้าพเจ้าวาดภาพเป็น บ่มเพาะจนกลายเป็นความชอบและทำต่อเนื่องมาตลอด

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ประดับชั้นปริญญาตรี ม.อ.ปัตตานี ทุกท่านที่ช่วยประสิทธิ์ประสาทวิชาองค์ความรู้ตั้งแต่จุดเริ่มต้น จนทำให้ข้าพเจ้าเติบโตอย่างงดงามบนเส้นทางสายศิลปะเข้าใจและเข้าถึงหมายของคำว่า “ศิลปะ” และ “ชีวิต” มากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ภาควิชาศิลปะไทยทุกท่านที่คอยให้คำแนะนำ สั่งสอนช่วยเหลือในด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งศาสตราจารย์เกียรติคุณปรีชา เกาทอง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ที่คอยขัดเกลา ตีชม และชี้แนะต่อการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า

ขอขอบคุณ คุณถาวร ความสวัสดี พี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ บุคคลรอบ ๆ ตัว ที่มอบกำลังใจ กำลังกาย ผลักดัน ส่งเสริมเสมือนคนในครอบครัว

ขอขอบคุณศิลปินทุกท่านที่สร้างแรงบันดาลใจทำให้ข้าพเจ้าได้ความรู้ แรงคิด เหมือนไฟที่ส่องทางให้แก่นักและกัน

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณธรรมชาติ เปลือกไม้ แผ่นไม้ ต้นไม้ทุกๆต้น ที่ทำให้จินตนาการของข้าพเจ้าเป็นจริง และค้นพบสัจจะ ของความรักที่ปรากฏรูป

มณิรัตน์ ธรรมนารักษ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1	1
บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	2
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
สมมติฐานของการศึกษา.....	4
ขอบเขตการศึกษา.....	4
ขอบเขตทางด้านเนื้อหา	4
ขอบเขตทางด้านรูปแบบ	4
ขอบเขตทางด้านเทคนิค	4
ขั้นตอนของการศึกษา.....	4
วิธีการศึกษา.....	5
แหล่งข้อมูล	6
แหล่งข้อมูลเชิงวิชาการ	6
แหล่งข้อมูลภาคสนาม	6
อุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นคว้า	6
บทที่ 2	7

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงาน.....	7
ที่มาแนวความคิดและแรงบันดาลใจ.....	7
อิทธิพลจากภูมิปัญญาบุคคลในครอบครัว.....	8
อิทธิพลจากรูปสัญลักษณ์แห่งความประทับใจ.....	11
รูปสัญลักษณ์แห่งความประทับใจจากเครื่องมือเครื่องใช้ในบ้าน.....	12
อิทธิพลจากภูมิปัญญาวัตถุในท้องถิ่น.....	18
จังหวัดชุมพร.....	18
จังหวัดปัตตานี.....	20
อิทธิพลที่ได้รับจากแนวคิดทางวิทยาศาสตร์.....	23
เทววิทยากับฟิสิกส์ทฤษฎี- เมื่อเราสัมพันธ์กับโลก.....	23
มิติและเวลา ความโรแมนติกของสิ่งที่อยู่เหนือการรับรู้.....	24
มิติในผลงานสร้างสรรค์.....	25
มิติทางความรู้สึก.....	25
มิติทางความคิด.....	25
มิติทางความหมาย.....	25
มิติทางความงาม.....	26
มิติทางปัญญา.....	26
อิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากผลงานศิลปกรรม.....	26
รวิชัย พันธุ์สวัสดิ์.....	26
David Nash.....	28
บทที่ 3.....	30
วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	30
ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	30
ขั้นที่ 1 ศึกษาข้อมูล.....	30

ชั้นที่ 2 ขั้นตอนการแสดงผลงานทัศนศิลป์.....	32
ทัศนธาตุที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	32
1. รูปทรง (Form).....	32
2. ระนาบ (Plane).....	34
3. ที่ว่าง (Space).....	35
4. สี น้ำหนัก และพื้นผิว (Color Tone and Texture).....	37
เทคนิควิธีการสร้างสรรค์ผลงาน.....	37
อุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	38
ขั้นตอนการสร้างผลงาน.....	42
บทที่ 4.....	55
การสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานวิทยานิพนธ์.....	55
การสร้างสรรค์และพัฒนาการในผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1.....	55
การสร้างสรรค์และพัฒนาการในผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2.....	60
การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	66
บทที่ 5.....	79
บทสรุป.....	79
รายการอ้างอิง.....	81
ประวัติผู้เขียน.....	83

สารบัญภาพ

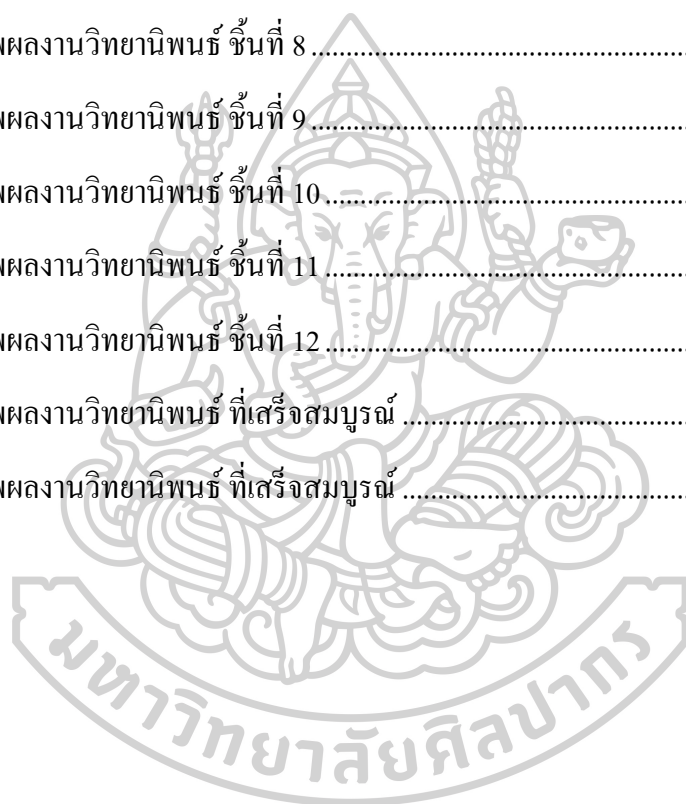
หน้า

ภาพที่ 1 ภาพอิทธิพลทางภูมิปัญญาจากบุคคลในครอบครัว นางสำเนียง ธรรมนารักษ์(ย่า)	8
ภาพที่ 2 ภาพอิทธิพลทางภูมิปัญญาจากบุคคลในครอบครัว นางสำเนียง ธรรมนารักษ์(ย่า)	9
ภาพที่ 3 ภาพเครื่องมือเครื่องใช้จากภูมิปัญญาพื้นบ้านของครอบครัว	9
ภาพที่ 4 ภาพเครื่องมือเครื่องใช้จากภูมิปัญญาพื้นบ้านของครอบครัว	10
ภาพที่ 5 ภาพเครื่องชูดมะพร้าวของภาคใต้	12
ภาพที่ 6 ภาพเครื่องมือสำหรับคั้นน้ำกะทิ (ตรงหรือกรอง)	12
ภาพที่ 7 ภาพภาชนะสำหรับตักน้ำ (หมัดักน้ำ)	13
ภาพที่ 8 ภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเกี่ยวข้าว	14
ภาพที่ 9 ภาพเครื่องปั่นดินเผาในภาคใต้	14
ภาพที่ 10 ภาพภาชนะใส่ของใช้	15
ภาพที่ 11 ภาพจำลองมิดพร้าวและอาวุธ	16
ภาพที่ 12 ภาพมิดพร้าว	17
ภาพที่ 13 ภาพภาชนะนั่งข้าวเหนียว(สวด)	17
ภาพที่ 14 เครื่องมือเครื่องใช้ใน อ.หลังสวน ,พิพิธภัณฑ์ภูมิปัญญาชาวบ้าน โรงเรียนสวนศรีวิทยา	18
ภาพที่ 15 เครื่องมือเครื่องใช้ใน อ.หลังสวน ,พิพิธภัณฑ์ภูมิปัญญาชาวบ้าน โรงเรียนสวนศรีวิทยา	19
ภาพที่ 16 ภาพเครื่องมือเครื่องใช้ในจังหวัดปัตตานี	20
ภาพที่ 17 ภาพเครื่องมือเครื่องใช้ในจังหวัดปัตตานี	21
ภาพที่ 18 ภาพเครื่องมือเครื่องใช้ในจังหวัดปัตตานี	22
ภาพที่ 19 ภาพแสดงความสัมพันธ์ของมิติ	24

ภาพที่ 20 ผลงานของ ธวัชชัย พันธุ์สวัสดิ์ เรือมาแล้ว พ.ศ. 2536 เทคนิค ท่อนไม้และน้ำ ขนาด 130 x 250 ซม. เข้าถึงเมื่อ 10 ตุลาคม 2562 เข้าถึงได้จาก http://www.resource.lib.su.ac.th/awardsu/web/artdetail.php?item_id=425	27
ภาพที่ 21 ผลงานของ David Nash , Three Red Columns: Deepcut, 2010 เทคนิค ประติมากรรมไม้แดง ขนาด 303 x 28 x 26 ซม. เข้าถึงเมื่อ 10 ตุลาคม 2562 เข้าถึงได้จาก http://www.artnet.com/artists/david-nash/three-red-columns-deepcut-a-kxMPqQ0mK_iOSGZoWATKxQ2	29
ภาพที่ 22 หนังสือที่ใช้ในการศึกษา เครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้านในชนบท	31
ภาพที่ 23 ภาพการแปรรูปทรงจากวัตถุความจริง เป็นวัตถุจากการแปรรูปของศิลปิน	33
ภาพที่ 24 ภาพรูปทรงที่มีความสัมพันธ์กัน ดึงดูดซึ่งกันและกัน	34
ภาพที่ 25 ภาพระนาบในผลงานที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว.....	35
ภาพที่ 26 ภาพจำลองระนาบในผลงาน.....	35
ภาพที่ 27 ภาพพื้นที่ว่างในผลงานที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว.....	36
ภาพที่ 28 ภาพจำลองพื้นที่ว่างในงานทั้งพื้นที่ว่างภายนอก(-)และภายใน(+).	36
ภาพที่ 29 พื้นผิว สี ของไม้ในผลงาน.....	37
ภาพที่ 30 อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	38
ภาพที่ 31 ไม้และแผ่นไม้ชนิดต่าง ๆ ที่ใช้ในการสร้างสรรค์	39
ภาพที่ 32 จี้เลื่อยละเอียดและจี้เลื่อยหยาบที่ใช้ในการประสานไม้.....	40
ภาพที่ 33 ภาพอุปกรณ์ป้องกันและรักษาความปลอดภัยในงานไม้.....	41
ภาพที่ 34 ภาพร่างต้นแบบจำลองผลงานจาก 2 มิติไปยัง 3 มิติ	42
ภาพที่ 35 ภาพร่างต้นแบบจำลองการจัดวาง 3 มิติ.....	43
ภาพที่ 36 ภาพร่างต้นแบบจำลองการจัดวาง 3 มิติ.....	44
ภาพที่ 37 ภาพจำลองการจัดวางผลงาน 3 มิติในพื้นที่.....	45
ภาพที่ 38 ภาพจำลองการจัดวางผลงาน 3 มิติในพื้นที่.....	46
ภาพที่ 39 ภาพจำลองการจัดวางผลงาน 3 มิติในพื้นที่.....	47

ภาพที่ 40 ภาพรูปทรงจากวัตถุความจริง.....	48
ภาพที่ 41 ภาพวัตถุที่เกิดจากการแปรรูปของศิลปิน.....	48
ภาพที่ 42 ภาพขั้นตอนการร่างต้นแบบลงบนไม้กระดานอัด.....	49
ภาพที่ 43 ภาพขั้นตอนการตัดไม้กระดานอัดที่ร่างไว้.....	49
ภาพที่ 44 ภาพขั้นตอนการตัดไม้กระดานอัดที่ร่างไว้.....	50
ภาพที่ 45 ภาพส่วนประกอบสำหรับใช้เป็นฐานรองงาน.....	50
ภาพที่ 46 ภาพแผ่นไม้ที่ตัดแล้วตามรูปทรงที่ร่างไว้.....	51
ภาพที่ 47 ภาพแผ่นไม้ที่ตัดแล้วตามรูปทรงที่ร่างไว้ เป็นส่วนประกอบอื่น ๆ ในผลงาน.....	51
ภาพที่ 48 ภาพการประกอบแผ่น ไม้ตามรูปทรงต้นแบบ.....	52
ภาพที่ 49 ภาพการใช้ซี่เลื่อยเพื่อเก็บรายละเอียดในผลงาน.....	52
ภาพที่ 50 ภาพการเก็บรายละเอียดในผลงาน.....	53
ภาพที่ 51 ภาพการเก็บรายละเอียดในผลงาน.....	53
ภาพที่ 52 ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์.....	54
ภาพที่ 53 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1.....	56
ภาพที่ 54 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2.....	57
ภาพที่ 55 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 3.....	58
ภาพที่ 56 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 4.....	58
ภาพที่ 57 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1.....	59
ภาพที่ 58 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1.....	61
ภาพที่ 59 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2.....	62
ภาพที่ 60 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3.....	63
ภาพที่ 61 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4.....	64
ภาพที่ 62 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2.....	65
ภาพที่ 63 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	67

ภาพที่ 64 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2	68
ภาพที่ 65 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3	69
ภาพที่ 66 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4	70
ภาพที่ 67 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5	70
ภาพที่ 68 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6	71
ภาพที่ 69 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7	72
ภาพที่ 70 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8	73
ภาพที่ 71 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 9	74
ภาพที่ 72 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 10	74
ภาพที่ 73 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 11	75
ภาพที่ 74 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 12	76
ภาพที่ 75 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ที่เสร็จสมบูรณ์	77
ภาพที่ 76 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ที่เสร็จสมบูรณ์	78

บทที่ 1

บทนำ

บ้าน เป็นที่อยู่อาศัยที่ให้ความอบอุ่นใจแก่ผู้อยู่อาศัย คำว่าบ้านอาจมีความหมายถึงรวมอาคารหรือห้องพักที่ใช้พักอาศัยด้วย หรือที่อยู่ที่มีมนุษย์อยู่ ซึ่งการใช้ชีวิตที่เกิดขึ้นภายในบ้าน ก่อให้เกิดเป็นวิถีชีวิต คือการกระทำตามวิธีการและแนวทางอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้มีความสุข โดยกระทำอย่างต่อเนื่องจนติดเป็นนิสัย กระทั่งการกระทำนั้น ได้กลายมาเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิต แต่ละครอบครัวจะมีการดำเนินชีวิตของคนในครอบครัวที่แตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมในครอบครัว วัฒนธรรมที่การสั่งสม ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นแบบแผนในการดำเนินชีวิต

ข้าพเจ้าเกิดและโตในครอบครัวชนบททางภาคใต้ของประเทศไทย บ้านของข้าพเจ้าอยู่ในสภาพแวดล้อม ที่รายล้อมไปด้วยธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ อาหารการกิน เต็มไปด้วยพืชพันธุ์ ธัญญาหารเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบอาชีพ โดยส่วนใหญ่อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้จะผลิตขึ้นจากวัตถุดิบในธรรมชาติ ในวิถีชีวิตชนบทรอบ ๆ ตัวข้าพเจ้า ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม ประดิษฐ์เครื่องมือเครื่องใช้ขึ้นจากวัสดุธรรมชาติ ที่มาจากพืชพันธุ์ไม้ในท้องถิ่น สิ่งเหล่านี้เป็นรูปทรงสัญลักษณ์ของความทรงจำ และความประทับใจแรกที่ข้าพเจ้านำมาเป็นแรงบันดาลใจ ในการสร้างสรรค์สุนทรียภาพ เป็นความงามที่ปราศจากการปรุงแต่ง เพราะสร้างขึ้นจากความรู้สึก นึกคิดของชาวบ้านในชนบท สิ่งที่สร้างจึงซื่อตรง เรียบง่าย สะท้อนให้เห็นความคิด การออกแบบ การสร้างลวดลาย รูปทรง และการเลือกสรรวัสดุมาใช้ในการประกอบสร้าง ล้วนสร้างสรรค์ผ่านภูมิ ปัญญาในการตีความ ออกมาเป็นรูปแบบที่แยกย่อย ผ่านการพัฒนาในการใช้งานจากรุ่นสู่รุ่น ได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับวิถีชีวิต ค่านิยม ชนบทประเพณี ความเชื่อ และสภาพแวดล้อมของแต่ละ ท้องถิ่น ในมิติที่มีความหมายซ่อนอยู่ในเครื่องมือเครื่องใช้และได้ผ่านการเดินทางของช่วงเวลาจาก ในอดีตสู่ปัจจุบัน เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าสนใจและต้องการหาคำตอบ ภายในจิตใจสำนึกของข้าพเจ้า การ ตั้งคำถามระหว่างวัตถุ ช่วงเวลา ความรู้สึก บุคคล สถานที่ โดยแสดงโครงสร้างของรูปทรง พื้นผิว ระบาย ตลอดจนองค์ประกอบอื่น ๆ ในมิติของวัตถุเหล่านั้น

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รูปทรงสัญลักษณ์ความเรียบง่ายของเครื่องมือเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน ที่นอกเหนือไปจากคุณสมบัติของการใช้งาน ประกอบสัมมาชีพการสร้างชีวิตแล้ว ข้าพเจ้ามักสังเกตเห็นรายละเอียดการใช้ชีวิต ที่อยู่ในเครื่องมือเครื่องใช้ภายในบ้าน รวมทั้งเครื่องมือประกอบอาชีพ ที่มีความหมายนอกเหนือไปกว่า รูปทรงลักษณะทางกายภาพ ความงามของรูปทรงแล้ว เครื่องใช้เหล่านี้ยังมีความหมายเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ในครอบครัวของบุคคลที่มีต่อกัน บอกเล่าประสบการณ์และช่วงเวลาที่ยังคงติดพันกันมา ประหนึ่งว่าสิ่งเหล่านี้เป็นส่วนประกอบอย่างหนึ่งของชีวิต คุณสมบัติของรูปทรงสัญลักษณ์เหล่านี้เป็นสิ่งที่ประทับใจข้าพเจ้าในช่วงเวลานั้น ทำให้ข้าพเจ้านำเอาความรู้สึกที่เคยรับรู้ ข้าพเจ้ามองเห็นรูปทรง สัญลักษณ์ที่มีความหมายต่างไปจากรูปทรงปกติตรงหน้า รายละเอียดของรูปทรงสัญลักษณ์ การวางตำแหน่ง ขนาด สัดส่วน ระบาย สิ่งที่ข้าพเจ้าเห็นถูกซ่อนไว้ในรูปทรงเหล่านั้น ข้าพเจ้ามองรูปทรงข้อเท็จจริงที่เป็นความธรรมดาเหล่านั้นเป็นรูปทรงสัญลักษณ์ที่มีความเรียบง่ายที่มีชีวิต มีจิตวิญญาณ สิ่งเหล่านี้ทำให้ข้าพเจ้าเห็นความจริง ความดี ความงามใหม่ ความงามที่ไม่ได้พูดถึงการใช้งาน แต่คือความงามของรูปทรง

การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยของข้าพเจ้า ทำให้เกิดการตั้งคำถามการใช้ชีวิตและความสัมพันธ์ของผู้คน และยังทำให้ตระหนักได้ว่าสิ่งเหล่านี้ให้อิทธิพลต่อการใช้ชีวิตและความคิด ส่วนตนอีกด้วย ข้าพเจ้าสำรวจความรู้สึก จากการใช้ชีวิตในสังคมเมือง ผู้คน สถานที่ สภาพแวดล้อม พบว่าบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ล้วนแล้วแต่ไม่หยุดนิ่งหมุนเวียนเปลี่ยนไปตามกลไกของโลก ทำให้ความสงบ ความเรียบง่าย ในชีวิตหายไป ไม่อาจยึดถือสิ่งใดไว้ได้อย่างสนิทใจ เมื่อเวลาผ่านไป บางครั้งเมื่อเราได้สัมผัสหรือได้มอง วัตถุชิ้นใดชิ้นหนึ่ง อาจทำให้เรานึกถึงเหตุการณ์ สถานที่ คน ที่เชื่อมความคิดและการเวลา ไปยังอดีตของความทรงจำในช่วงขณะหนึ่ง เพราะตลอดการเดินทางของเรา วัตถุต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนมีความหมายพิเศษที่ซ่อนอยู่ในใจเรา ไม่ว่าจะสิ่งเหล่านั้นจะแปรเปลี่ยนสภาพไปเพียงใด ก็จะมีสิ่งหนึ่งขึ้นมาทดแทน เกิดเป็นประสบการณ์ชีวิตที่ถูกแปรเปลี่ยนในรูปของความทรงจำที่ยังอยู่จนถึงปัจจุบัน ความทรงจำกับวัตถุนี้ดูเป็นสิ่งขัดแย้งกัน อยู่ในตัวเอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกระบวนการคิดทั้งหมดเกิดจากการพยายามแสวงหาความหมายคุณค่าของผู้คนในโลกปัจจุบัน ที่อยู่ในกระแสของวัตถุนิยม โดยยังไม่อาจแยกสิ่งใดออกจากกันได้ จึงพยายามแสวงหาภาวะหนึ่ง ด้วยการนึกย้อนหาสิ่งที่อยู่ในอดีตเพื่อหลบหลีก ปิดตัวเองออกจากชีวิตปัจจุบันที่สับสนด้วยการสร้างขอบเขตภายในจิตใจขึ้นมา โดยในที่นี้เป็นการแสดงออกผ่านการทำงานและความคิดทางศิลปะ เพื่อทำความเข้าใจเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต เป็นการใช้

เวลาพิจารณาคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ จากความรู้สึกภายในใจของตน

จากหลักการและเหตุผลของความคิดดังกล่าว จึงเป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้านำเสนอ รูปทรงสัญลักษณ์ของเครื่องมือเครื่องใช้ในมิติใหม่ โดยมีที่มาจากภาพที่ข้าพเจ้าได้เห็นจากอดีตกับความรู้สึกในปัจจุบัน เป็นมิติที่กลับไปมาระหว่างความรู้สึกในอดีตและปัจจุบันขณะที่ข้าพเจ้ากำลังประสบพบเจอ วัตถุที่ข้าพเจ้าตั้งใจคงสภาพภายนอกไว้เหมือนเดิม เป็นการอาศัยโครงสร้างของวัตถุดั้งเดิม แสดงถึงความแสวงหาความทรงจำและรูปแบบวิถีชีวิตในอดีต รูปทรงของความงามที่ข้าพเจ้าคิดถึง หากแต่พื้นที่ภายในรูปทรงถูกเปลี่ยนแปลงด้วยสภาวะแวดล้อมในปัจจุบัน อาคารสถานที่ ผู้คน เทคโนโลยี สิ่งใหม่ๆ ที่รวดเร็วทันใจสนองความต้องการ แต่ฉาบฉวย ไม่สามารถหิยจับความรู้สึกอะไรไว้ได้เลย การแสดงออกถึงวัตถุที่บิดเบือนในพื้นที่ของความรู้สึกภายในใจ วิธีการบิดเบือนรูปทรงรายละเอียดจากปกติ ให้ผิดเพี้ยนไปจากความเป็นจริงเสมือนการที่คลุมเครือไม่ชัดเจน โดยใช้หลักการย่อรูปทรงขยายรูปทรงเพื่อให้เกิดการรับรู้ถึงรูปลักษณ์ภายนอกภายในที่มีลักษณะกำลังจะเปลี่ยนแปลงในช่วงขณะของร่างกายและจิตใต้สำนึก อดีตที่มีผลต่อปัจจุบันคือการสร้างรูปทรงจริงจากอดีต มาสร้างปัจจุบันขณะ และปัจจุบันที่ยังรับใช้อดีต ถ่ายทอดผ่านสื่อผสมการจัดวาง โดยมีวิธีการนำเสนอผลงานในรูปแบบของชุดผลงานเครื่องมือเครื่องใช้ในในบ้าน เป็นพื้นที่ในจินตนาการถูกสร้างขึ้นภายในพื้นที่ว่าง ให้เป็นพื้นที่ส่วนตัวทางความรู้สึก

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อสร้างรูปทรงสัญลักษณ์ด้วยเทคนิควิธีการประกอบไม้ และการแปรรูปทรงสัญลักษณ์ที่ได้มาจากการแปรเปลี่ยนรูปของข้อเท็จจริง ให้มีรูปความหมายใหม่ทางรูปแบบ วัสดุ เทคนิค และเนื้อหาผ่านกระบวนการทางความคิด ถ่ายทอดในลักษณะเฉพาะตัว ในรูปแบบศิลปะ 3 มิติ

2. เพื่อนำเสนอแนวคิด ทฤษฎีทางเลือกในอีกแง่มุมหนึ่งของความจริง ความดี ความงามให้เกิดขึ้นในผลงานศิลปะ 3 มิติ ในลักษณะรูประนาบ ที่บิดเบือนไปจากความเป็นจริงจากการเห็นวัตถุในชีวิตประจำวัน เพื่อพิจารณาความรู้สึกภายในของตนต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม

สมมติฐานของการศึกษา

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าต้องการให้ผลงานได้สร้างพื้นที่เฉพาะขึ้นทางความรู้สึกกับผู้ดู โดยใช้รูปทรงเครื่องมือเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นสื่อในการแสดงออกด้วยการสร้างรูปทรงทางความงามขึ้นมาใหม่ ผ่านการพับ การทับซ้อน บิดเบือนในตัวรูปร่างและรูปทรง วิธีการดังกล่าวเป็นการเปลี่ยนมุมมองของเก่าที่เป็นความทรงจำ เพื่อค้นหารูปทรงใหม่โดยที่ไม่ได้พูดถึงการใช้งาน โดยมีขอบเขตของรูปทรงเดิมเป็นแรงบันดาลใจ

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตทางด้านเนื้อหา เป็นการแสดงออกถึงเนื้อหาเรื่องราวภายในจิตใจเกี่ยวกับประสบการณ์ในชีวิตประจำวันต่อสภาพแวดล้อมและวัตถุ ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป สร้างนัยยะการแปรความหมายของวัตถุรูปทรง ถ่ายทอดเป็นผลงานสร้างสรรค์ ในมิติต่าง ๆ เช่น มิติทางความคิด มิติทางความรู้สึก มิติทางความหมาย และมิติทางความงาม

ขอบเขตทางด้านรูปแบบ เป็นผลงานการสร้างสรรค์สื่อผสมการจัดวาง 3 มิติ โดยการประกอบไม้ จัดวางในพื้นที่เฉพาะ แสดงรูปทรงเครื่องมือเครื่องใช้ที่ถูกสร้างขึ้นมาจากรูปสัญลักษณ์แห่งความประทับใจ สร้างคุณสมบัติของวัสดุให้มีหน้าที่และความหมายใหม่

ขอบเขตทางด้านเทคนิค ใช้วิธีการกระบวนการจัดวางวัสดุประกอบไม้ โดยการพิจารณาจาก สี พื้นผิว เนื้อไม้ตามคุณลักษณะของวัตถุเครื่องมือเครื่องใช้ที่นำมาเป็นต้นแบบ มาประกอบรูปร่างรูปทรงระนาบ มุมมอง และจัดวางในมิติเฉพาะคน ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากเครื่องมือเครื่องใช้ในความทรงจำ โดยนำความรู้สึกที่ได้ประสบพบเจอในชีวิตประจำวัน มาผสมผสานกับกระบวนการทางศิลปะสู่ผลงานสร้างสรรค์

ขั้นตอนของการศึกษา

ในการสร้างสรรค์ผลงานชุด “มิติ-วัตถุ” ผู้สร้างสรรค์ได้ดำเนินการเรียบเรียงข้อมูล เพื่อให้เกิดความสะดวกต่อการสร้างสรรค์ผลงานของผู้สร้างสรรค์อย่างมีลำดับขั้นตอน โดยมีวิธีการดำเนินงานดังต่อไปนี้

1. รวบรวมข้อมูลจากประสบการณ์ที่ได้รับ เกี่ยวกับแรงบันดาลใจจากวัตถุ เครื่องมือเครื่องใช้ในความทรงจำ โดยนำเสนอในลักษณะที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ และรูปทรงที่สัมพันธ์กัน
2. คั่นคว่ำและทดลองวัสดุ กระบวนการเทคนิคการสร้างสรรค์ ที่สามารถนำมาแทนค่า

ความหมาย เพื่อให้ประสานกลมกลืนกันระหว่างรูปทรงและการแสดงออก

3. สร้างสรรค์ผลงาน โดยใช้วัสดุสื่อผสมในลักษณะการจัดวาง และวิเคราะห์ถึง รูปทรง เนื้อหา กระบวนการทางเทคนิค ที่เกี่ยวข้องกับวัตถุจากสัญลักษณ์เครื่องมือเครื่องใช้
4. เก็บข้อมูลภาคสนามจากการลงพื้นที่จริง บันทึกด้วยภาพถ่าย และสอบถามข้อมูลจากคนในพื้นที่
5. ทำแบบร่างภาพและวิธีการนำเสนอ
6. เรียงลำดับขั้นตอนการสร้างสรรค์
7. สร้างสรรค์ผลงาน
8. จัดบันทึกปัญหา และวิเคราะห์ สรุปผลเพื่อพัฒนาผลงาน
9. จัดเตรียมนำเสนอผลงาน และแสดงนิทรรศการ

วิธีการศึกษา

1. ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีการถ่ายภาพเครื่องมือเครื่องใช้ในพื้นที่ ทั้งภาคใต้ ตอนบน และภาคใต้ตอนล่าง การแทนค่ารูปทรง จากนั้นใช้กระบวนการสังเคราะห์ให้ออกมาเป็นผลงานสร้างสรรค์ในรูปแบบการจัดวาง
2. สืบสาวความคิดภายในจิตใจได้สำนึกของตนเอง เก็บเกี่ยวการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมรอบๆตัว สร้างเงื่อนไขทางความคิดโดยคำนึงถึง สัดส่วน ระหว่างมิติทางความคิด และมิติในผลงานสื่อผสม ที่มีผลต่อความรู้สึกและการแสดงออกทางด้านรูปแบบในการสร้างสรรค์ผลงาน
3. สร้างสรรค์ผลงานด้วยกระบวนการทางทัศนศิลป์ ผ่านกระบวนการเทคนิคประกอบไม้ให้เกิดความลงตัวในผลงาน จากองค์ความรู้และประสบการณ์ที่ได้ค้นคว้าทดลองมา
4. นำผลงานที่ได้มา เข้าสู่การวิเคราะห์ วิจาร์ณ ทั้งแนวความคิด เนื้อหา รูปแบบ และเทคนิควิธีการ ต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อการพัฒนาผลงานต่อไป
5. สรุปและประมวลผล ผลงานวิทยานิพนธ์ เพื่อนำเสนอและเผยแพร่ต่อไป

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลเชิงวิชาการ ห้องสมุด ร้านหนังสือ อินเทอร์เน็ต โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ และสื่อสารมวลชนอื่นๆ ที่มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงาน

แหล่งข้อมูลภาคสนาม การลงพื้นที่ ที่ก่อให้เกิดแรงบันดาลใจของการแสดงออก ในกระบวนการทางศิลปะ เช่น สถานที่ในความทรงจำของตนเอง รวมถึงพิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ และแกลเลอรี

อุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นคว้า

วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นคว้าและการสร้างสรรค์ผลงานที่สำคัญมีดังนี้

1. อุปกรณ์ที่ใช้ในการบันทึกข้อมูล กล้อง สมุดบันทึก คอมพิวเตอร์ ปากกา โทรศัพท์มือถือ
2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ได้แก่ วัสดุและอุปกรณ์เครื่องมืองานไม้

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงาน

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “มิติ-วัตถุ” เกิดขึ้นจากการตั้งคำถาม ถึงการเปลี่ยนแปลงแวดล้อมที่อยู่อาศัย และความสัมพันธ์ของผู้คน สิ่งเหล่านี้ล้วนให้อิทธิพลต่อการใช้ชีวิตและความคิดของข้าพเจ้า รวมไปถึงการโหยหาความรู้สึกที่เรียบง่ายในอดีต ที่ส่งผลมาซึ่งความรู้สึกในปัจจุบัน เกิดมิติกลับไปมา ระหว่าง ความคิด ความรู้สึก ความทรงจำ สิ่งที่ทำให้เกิดแรงบันดาลใจมากที่สุดคือเครื่องมือเครื่องใช้ภายในบ้าน ที่แวดล้อมตัวของข้าพเจ้าตั้งแต่เยาว์วัย ภาพของรูปทรง การจัดวาง วัสดุที่สร้างขึ้นมาจากธรรมชาติ ที่ผ่านการใช้งาน ผ่านประสบการณ์ ผ่านเวลา คือสิ่งที่ข้าพเจ้าผูกพัน และต้องการนำเสนอเครื่องใช้เหล่านั้น ในมิติของข้าพเจ้าให้เกิดการผสมผสานและการประกอบกัน ระหว่างอดีต ปัจจุบัน เปลี่ยนเป็นความงามด้านสุนทรียภาพ และสร้างพื้นที่ทางความรู้สึกให้เกิดขึ้นในผลงานสร้างสรรค์ศิลป์นิพนธ์นี้ ข้าพเจ้าจึงศึกษาข้อมูลเพื่อเสริมความเข้าใจในระดับเบื้องต้น ร่วมกับการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ “มิติ-วัตถุ” เพื่อการสร้างสรรค์ในงานศิลป์นิพนธ์ดังต่อไปนี้

ที่มาแนวความคิดและแรงบันดาลใจ

ที่มาของแนวความคิดของข้าพเจ้า ได้มาจากการตั้งคำถามที่เกิดขึ้นจาก การที่ไม่สามารถทำความเข้าใจกับสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวได้ และเมื่อพิจารณาถึงเรื่องราวในอดีตของตนมากยิ่งขึ้น ทำให้พบว่าสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เกิดจาก ภาพ ในมิติต่าง ๆ และรูปทรง จากการเห็นวัตถุในชีวิตประจำวัน ต่างไปจากการใช้ชีวิตที่เคยประสบพบเจอ ความวุ่นวายของสังคมเมือง ข้าพเจ้ามองว่าอาจเป็นปรากฏการณ์ของสังคมที่สะท้อนอะไรบางอย่างให้ผู้คนได้รับรู้ ความรู้สึกแปลกแยกกับสภาพสังคมที่เป็นอยู่ เรื่องราวในสังคมที่กำลังเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว สิ่งของที่เอื้ออำนวยต่อความสะดวกทางร่างกาย แต่ไม่ตอบสนองความรู้สึกทางจิตใจ ประสบการณ์ที่ข้าพเจ้ารับรู้ จึงเป็นการทำงานร่วมกันระหว่างมิติ และวัตถุ ข้าพเจ้าจึงได้ศึกษาสองสิ่งนี้ เพื่อทำความเข้าใจและใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลป์นิพนธ์ เพื่ออธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ที่เข้ามากระทบจิตใจ ในช่วงต่าง ๆ ของชีวิต ที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาของยุคสมัย มีการปรับตัวเข้าหากัน เชื่อมโยง อุปมา เปรียบเทียบ การสอดรับเรื่องราวแห่งกาลเวลาอันมี อดีต-ปัจจุบันที่เป็นดั่งเส้นทางแห่งคุณค่าทางประสบการณ์ กับสภาพแวดล้อมที่ข้าพเจ้าผูกพันก่อเกิดเป็นจินตนาการส่วนตัว

อิทธิพลจากภูมิปัญญาบุคคลในครอบครัว

ข้าพเจ้าผูกพันกับเครื่องใช้พื้นบ้านเพราะย่า ตอนเด็ก ๆ ชอบติดตามย่า ไปทุก ๆ ที่ เช่น ห้วยหนอง คลอง บึง ย่าชอบออกไปหาปลา จับสัตว์น้ำ เพื่อมาประกอบอาหาร เครื่องมือที่ย่าใช้เกือบทุกชิ้น ย่าจะเป็นคนประดิษฐ์ขึ้นมาเอง แม้กระทั่งของใช้ในบ้าน เช่น เสื่อ ตะกร้า กระจาด ชามมะพร้าว คันเบ็ด มีดงอ เป็นต้น ข้าพเจ้ามักชอบนั่งสังเกตวิธีการทำ ตื่นเต้นกับสิ่งประดิษฐ์ชิ้นใหม่อยู่เสมอ และคอยลุ้นว่าของชิ้นนั้นจะออกมาเป็นรูปทรงอะไร วัสดุที่ย่านำมาใช้เป็นของที่มีอยู่ในท้องถิ่น ละเอียดบ้าน ย่าจะพิถีพิถันกับทุกขั้นตอน การทดลองของย่าคือการนำมาใช้จริงในชีวิตประจำวัน ภูมิปัญญาเหล่านี้ผ่านการแก้ไข ปรับปรุงให้เหมาะกับการใช้งานครั้งแล้วครั้งเล่า จนลงตัว ข้าพเจ้าคิดว่า ย่าเป็นครูคนหนึ่งที่สอนตั้งแต่กระบวนการ คิด ออกแบบ ผลิต ตลอดจนถึงผลลัพธ์ของภูมิปัญญานั้น ความรู้สึกเหล่านั้นยังคงเป็นความประทับใจ ความทรงจำที่ถือเป็นการเรียนรู้โดยบังเอิญเกิดเป็นความรักและความสนใจ ซึ่งกลายมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเป็นที่ถ่ายทอดมายังตัวข้าพเจ้า นอกจากนี้ที่ได้กล่าวมาภูมิปัญญาของย่ายังสร้างความคิดในวิธีการดำเนินชีวิตของข้าพเจ้าอีกด้วย ทั้งนิสัยส่วนตัว รสนิยม เพราะการทำเครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้านคนทำงานไม่ ต้องรอบคอบ ขยัน อดทน เทคนิคบางเทคนิคต้องใช้เวลา จึงทำให้ข้าพเจ้ารู้จักการรอคอย และของทุกชิ้นล้วนมีภูมิปัญญาและคุณค่าทางใจแฝงอยู่ในนั้นเสมอ

ภาพที่ 1 ภาพอิทธิพลทางภูมิปัญญาจากบุคคลในครอบครัว นางสำเนียง ธรรมนารักษ์(ย่า)

ภาพที่ 2 ภาพอิทธิพลทางภูมิปัญญาจากบุคคลในครอบครัว นางสำเนียง ชรรมนารักษ์(ย่า)

ไซ้

ส้อมไก่(กลอมกราด)

ภาพที่ 3 ภาพเครื่องมือเครื่องใช้จากภูมิปัญญาพื้นบ้านของครอบครัว

ไซ

ตุ้ม

ไซ

นาง

ภาพที่ 4 ภาพเครื่องมือเครื่องใช้จากภูมิปัญญาพื้นบ้านของครอบครัว

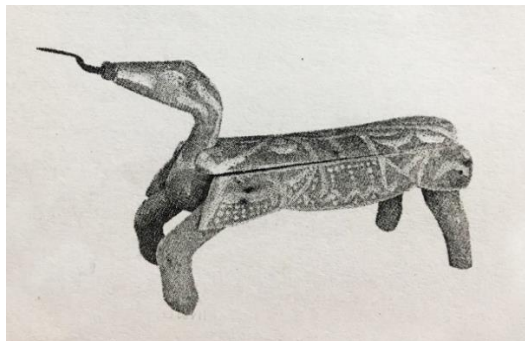
อิทธิพลจากรูปสัญลักษณ์แห่งความประทับใจ

ความงามเป็นคุณสมบัติของวัตถุ ความงามจึงเป็นสิ่งที่มิได้อยู่ในเนื้อวัตถุและเป็นสิ่งที่ติดมากับวัตถุนั้นตั้งแต่เริ่มแรกทีเดียว วัตถุเป็นสิ่งที่สวยงามอยู่ในตัวมันเอง ไม่ใช่สวยเพราะสีหรือทรวดทรงของมัน และความสวยงามของวัตถุก็มีอยู่เสมอตลอดไป ไม่ว่าเราจะสนใจหรือไม่สนใจมัน ความงามของวัตถุไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสนใจของเรา การที่เราให้ความสนใจต่อวัตถุอันใดอันหนึ่งนั้น มิใช่ที่เราสร้างความงามให้แก่วัตถุนั้น แต่สิ่งที่เราสนใจวัตถุก็เพราะเราพบว่าวัตถุนั้นมีความงามอยู่ในตัวมันต่างหาก กล่าวอีกอย่างหนึ่งคือวัตถุมีช่างงามเพราะเราสนใจมัน แต่เพราะวัตถุนั้นงามต่างหากเราจึงสนใจ นี่ก็หมายความว่า ความงามของวัตถุนั้นเป็นสิ่งที่ “มีอยู่ก่อนแล้ว” มิใช่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจาก “ความสนใจ” ของเรา เพราะฉะนั้น ตามทฤษฎีนี้ ความงามจึงเป็นสิ่งที่มิได้อยู่ในเนื้อวัตถุเท่านั้น และวัตถุเท่านั้นที่เป็นแหล่งของความงาม(1)

เครื่องมือเครื่องใช้ภายในบ้านนั้น สร้างขึ้นมาจากผู้อยู่อาศัย สะท้อนออกด้วยความชำนาญที่เป็นผลมาจากธรรมชาติและสังคมความเป็นอยู่ มีความงาม ความเรียบง่าย อย่างตรงไปตรงมา ตามยุคสมัยที่เกิดขึ้นข้าพเจ้าเกิดและเติบโต ในภาคใต้ จึงเห็นและสัมผัสกับสิ่งของเครื่องใช้ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานในมิติใหม่ จากการมองของข้าพเจ้า โดยข้าพเจ้าได้ศึกษารวบรวมข้อมูลที่จัดเป็นต่อการสร้างสรรค์ดังนี้

รูปสัญลักษณ์แห่งความประทับใจจากเครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้าน

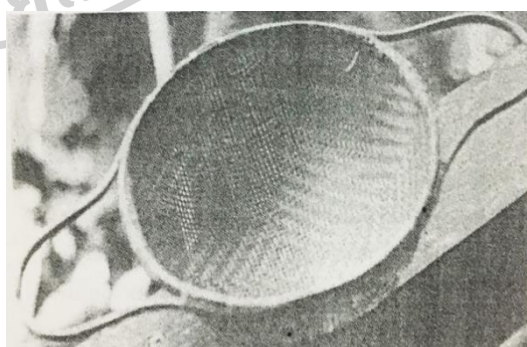
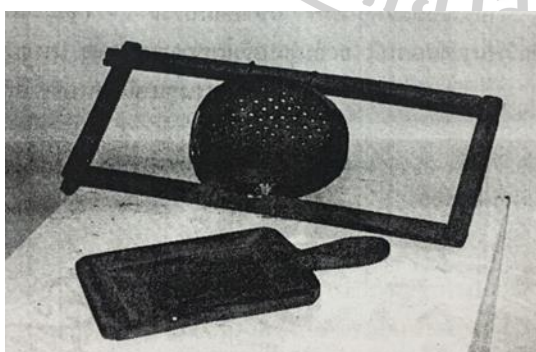
เครื่องขูดมะพร้าวรูปสัตว์(เหล็กขูด)

เครื่องขูดมะพร้าวรูปคน(เหล็กขูด)

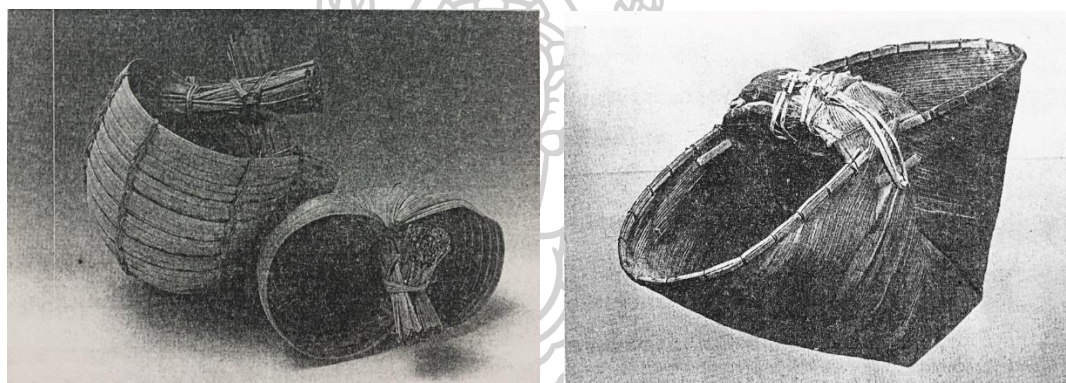
ภาพที่ 5 ภาพเครื่องขูดมะพร้าวของภาคใต้

เหล็กขูดหรือกระต่ายขูดมะพร้าว เป็นเครื่องมือที่ทำให้เนื้อมะพร้าวเป็นฝอย เพื่อคั้นเอาน้ำกะทิไปประกอบอาหารคาวหวาน เหล็กขูดมีส่วนประกอบที่สำคัญ 2 ส่วนคือ “ดาเหล็กขูด” ซึ่งใช้สำหรับขูดมะพร้าว และ “ตัวเหล็กขูด” ซึ่งใช้สำหรับรองนั่ง กระต่ายขูดมะพร้าวของภาคใต้นิยมทำเป็นรูปสัตว์ต่างๆ และทำเป็นรูปคน จนถึงทำเป็นอวัยวะเพศ เป็นการสื่อถึงอารมณ์ขันของชาวบ้านอย่างธรรมดา ไม่ใช่เรื่องอนาจารแต่อย่างใด ส่วนกระต่ายขูดมะพร้าวภาคกลางและภาคอีสานจะมีลักษณะเรียบง่าย ไม่มีรูปทรงที่ซับซ้อน ภาคเหนือจะเรียกว่าแมวขูดมะพร้าว จึงมีลักษณะเป็นรูปแมว หรือสัตว์อื่นๆ โดยใช้วิธีการแกะสลัก

ภาพที่ 6 ภาพเครื่องมือสำหรับคั้นน้ำกะทิ (ตรงหรือกรอง)

กระซอน เป็นเครื่องมือสำหรับกรองกะทิ เพื่อแยกกากมะพร้าวออกจากน้ำกะทิ กรองสานด้วยเส้นตอกไม้ไผ่ขนาดเล็กและบาง สานขัดกันให้มีรู โปร่งเล็ก ๆ นำแผ่นไม้ไผ่ที่สานนี้ไปเข้าขอบไม้ไผ่ หวาย มีหูยื่นออกมา สำหรับวางพาดภาชนะ ส่วนตรงอีกชนิดหนึ่ง ทำจากกะลามะพร้าวหรือภาษาถิ่นใต้เรียกว่า พรก นำมาทำความสะอาดและเจาะรู มีไม้ผูกติดสองข้างของพรกเป็นด้ามจับ ตรงที่ทำจากพรกนิยมนำมากรองขนมลอดช่อง ขนมลาหรือขนมปลากุริม ภาคกลางและภาคเหนือกระซอนจะมีลักษณะคล้ายคลึงกับภาคใต้ แต่กระซอนภาคอีสานนั้นจะมีลักษณะแตกต่างจากที่อื่นคือ เป็นวงรียาวมีด้ามจับด้านเดียว อาหารอีสานจะไม่นิยมใส่กะทิ การใช้กระซอนจึงนิยมใช้สำหรับกรองน้ำปลาร้ามากกว่า

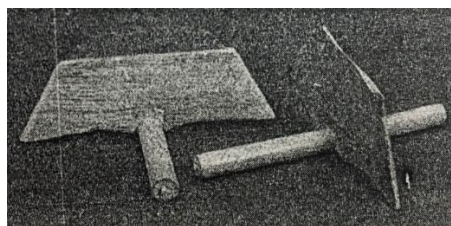

ภาพที่ 7 ภาพภาชนะสำหรับตักน้ำ (หมาดักน้ำ)

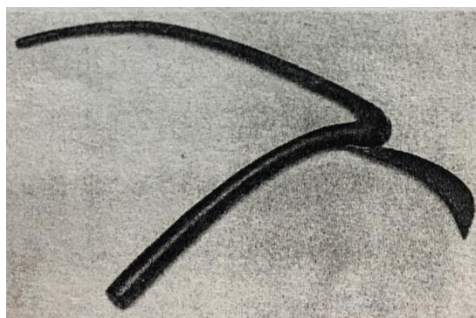
หมาดักน้ำ มีหลายชนิดตามชนิดของวัสดุธรรมชาติ ที่นำมาเป็นภาชนะสำหรับตักน้ำ เช่น ถ้าทำจากใบตื้นจากเรียก “หมาจาก” ถ้าทำจากกาบต้นหมาก(ต้อ) เรียก “หมาต้อ” ถ้าทำจากกาบต้นหลาว(ชะ)โอน เรียก “หมาต้อหลาวโอน” เมื่อนำมาทำหมา ต้องใช้มีดเกลานามออกให้หมด โดยผูกหัวท้ายติดกันแล้วพับทบเข้าด้วยกัน มัดด้วยหวายให้แน่นเป็นหูสำหรับจับ ภาคเหนือเรียกว่าน้ำถุ้ง รูปร่างคล้ายกรวยกันแหลมภาคอีสานเรียก ครุ ไม้ไผ่สานใช้ชั้นผสมน้ำมันยางยา รูปร่างคล้ายตะกร้า และภาคกลางใช้ไม้ไผ่สานเช่นกัน

กรูดหรือเคียวหางไหล

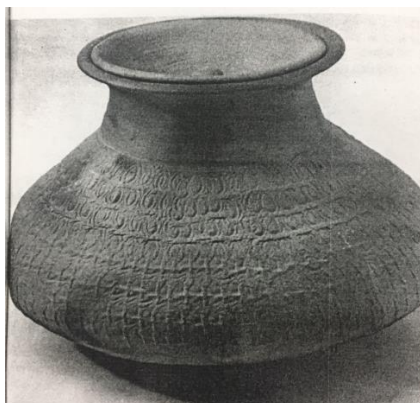
แกะ

เคียวหรือเคียว

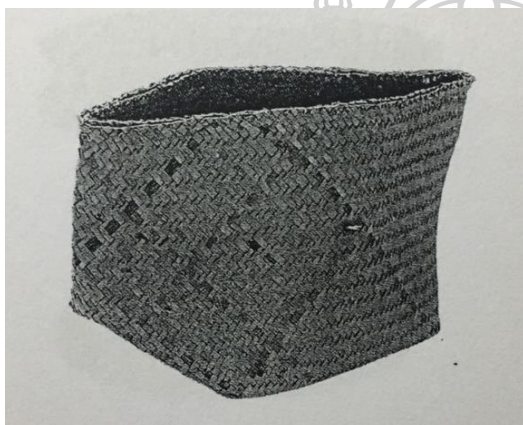
ภาพที่ 8 ภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเกี่ยวข้าว

เครื่องมือที่ใช้ในการเกี่ยวข้าวของภาคใต้ มี 2 แบบคือ แกะจะใช้ตัดที่คอรวงข้าวที่ระวางพอเต็มกำมือแล้วจึงเอามารวมกัน ง่ายต่อการหิ้ว เวลานวดก็ไม่เปลืองแรง ส่วนเคียว โดยทั่วไปทำด้วยเหล็ก รูปร่างโค้ง ตีให้แบน ด้านหนึ่งยกม มีด้ามไม้เสริมเพื่อให้จับสะดวก สามารถเก็บเกี่ยวข้าวได้รวดเร็วที่หลายๆกอ ในภาคเหนือก็ใช้แกะเช่นเดียวกันแต่จะเรียกว่า หู ภาคกลางเคียวจะมีรูปร่างแปลกจากเคียวทั่วไป มีด้ามไม้โค้งกลับกันคล้ายตัว ร เรียกว่าเคียวเขมร ภาคอีสานมีรูปร่างโค้งและยื่นยาวแบบคอนคกระสา

ภาพที่ 9 ภาพเครื่องปั้นดินเผาในภาคใต้

ภาชนะบรรจุน้ำในภาคใต้เรียกว่า เผล็งน้ำ หม้อน้ำมีลักษณะคล้ายหม้อหุงต้มแต่ขนาดใหญ่กว่า เนื้อหนาและไม่มีหู มีการตกแต่งภาชนะด้วยการประทับหรือกด ตีด้วยไม้ลายเป็นลวดลายไปตามไหล่ของภาชนะ มีชื่อเรียกตามลักษณะของลาย เช่น ลายคี่นาง ลายก้านจาก ลายก้านมะพร้าว เป็นต้น และมีการเขียนสีแดงลงบนภาชนะด้วย ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากจีน เพราะบริเวณที่พบเครื่องปั้นดินเผาเคยเป็นเมืองศูนย์กลางของการติดต่อค้าขายที่สำคัญมาตั้งแต่สมัยศรีวิชัย เครื่องปั้นดินเผาภาคอีสาน ปากกลม ไหล่ผายออกเล็กน้อย ก้นสอบ เป็นดินเผาเนื้อ ส่วนภาคเหนือ ทำด้วยดินเผาไม่เคลือบ รูปทรงปากกลม กลางป่อง ก้นสอบ ทำลวดลายที่ไหล่หม้อ และภาคกลาง ภาชนะจะมีขนาดใหญ่ ขอบปากเป็นลายเกลียวเชือก

กระชูดใส่ของ

กระชู้ใส่ข้าว

ใบเตย ใช้สำหรับใส่ของ

ภาพที่ 10 ภาพภาชนะใส่ของใช้

เครื่องจักรสานในภาคใต้วัตถุบจะหาได้จากพืชในท้องถิ่น ที่ทำกันแพร่หลายมาแต่โบราณ คือ เครื่องจักรสานที่สานด้วยใบลำเจียก ย่านลิเภา กล้วย ต้นกระจุค และใบเตย เป็นต้น สอบหมาก สานด้วยกระจุคสำหรับใช้ ใส่หมากพูล ใบเตยทะเลสานเป็นเสื่อสำหรับรองนั่ง หรือใช้ทำกระสอบ ใส่ของ อีสานภาคเหนือและภาคกลาง ภาชนะใส่ข้าวหรือใส่ฝ้ายจะสานด้วยไม้ไผ่และหวาย ต่างกันที่ ภาคเหนือรูปร่างกลมป้อม ภาคกลางส่วนกันเป็นเหลี่ยมเพราะใช้ตั้งในที่ราบได้ดี ภาคอีสานจะผสม สองภาคเข้าด้วยกันคือมีรูปร่างเหมือนภาคเหนือแต่มีก้นเหมือนภาคกลาง

ภาพที่ 11 ภาพจำลองมีดพริ้วและอาวุธ

ภาพที่ 12 ภาพมีด พร้า

มีดพร้า เครื่องมือเครื่องใช้ประเภทโลหะมีคม มีดมีขนาดเล็กสั้นใช้สำหรับงานเบาในบ้าน ส่วนพร้าจะมีขนาดใหญ่ยาวใช้สำหรับงานหนักทั่วไป แต่คนได้นิยมใช้พร้ามากกว่ามีด มีดบางชนิดได้รับอิทธิพลมลายู ด้ามจะงอ ลักษณะคล้ายอวัยวะส่วนต่างๆของสัตว์ ภาคกลางมีลักษณะเด่นคือ ความแข็งแรงของเหล็ก และสลักลาย รูปทรงมีดจะเหมือนปลาตะเพียน ภาคอีสานใช้วัสดุจากเหล็กกล้าและเขาสัตว์ต่อมาพัฒนาเป็นมีดพับ ภาคเหนือมีมีด พร้า มีหลากหลายชนิดมากจำแนกตามการใช้งานใช้เหล็กแผ่นในการทำ

ภาพที่ 13 ภาพภาชนะนั่งข้าวเหนียว(สวด)

สวด คือภาชนะสำหรับนั่งข้ามเหนียว ทำจากหม้อดินเผา แบ่งออกเป็นสองส่วน ส่วนบนเรียกว่า “ตัวผู้” ส่วนล่างเรียก “ตัวเมีย” ทั้งสองส่วนอยู่ติดกัน ช่วงต่อระหว่างตัวผู้กับตัวเมียมีแผ่นดินเจาะรูเล็กๆ หลายรูเรียกว่า “เพดาน” ภาคกลางและภาคเหนือจะเรียกว่าหวด สานจากไม้ไผ่รูปทรงกรวย ส่วนล่างจะปิด ภาคอีสานเรียกว่า มวย สานจากไม้ไผ่ 3 ชั้น รูปรางทรงกระบอก ส่วนล่างจะแคบ

อิทธิพลจากภูมิปัญญาวัตถุในท้องถิ่น

อิทธิพลจากภูมิปัญญาวัตถุในท้องถิ่น ที่ใช้เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์แบ่งออกเป็น 2 จังหวัดประกอบด้วยจังหวัดชุมพรและจังหวัดปัตตานี

จังหวัดชุมพร เป็นสถานที่ที่ข้าพเจ้าเติบโตจากบ้าน ที่รายล้อมไปด้วยธรรมชาติ ละแวกบ้านที่มี ไร่ สวน ลำคลองและหมู่บ้านชาวบ้านโดยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีความเป็นอยู่อย่างธรรมดาสามัญ ข้าพเจ้าเห็นพ่อ ยา หรือคนในหมู่บ้าน ใช้สิ่งของที่ผลิตขึ้นมาเองจากวัสดุธรรมชาติหาได้ในท้องถิ่น ภาพเหล่านั้นกลายเป็นความคุ้นชินตา บางชิ้นข้าพเจ้าก็ได้ใช้งานด้วยตัวเอง เครื่องมือเครื่องใช้ถูกสร้างจากกรรมวิธีแบบชาวบ้าน อย่างตรงไปตรงมา บ้างก็เป็นของเล่น เป็นเครื่องมือประกอบอาชีพ เป็นข้าวของเครื่องใช้ในครัวเรือน เป็นต้น ข้าพเจ้าค่อยๆ ซึมซับวัตถุดิบของในกิจวัตรต่างๆ ในการดำรงชีวิต ของแต่ละช่วงเวลาที่ผ่านมาไปเรียบง่าย ที่แฝงคุณค่าของช่วงเวลาและคุณค่าทางจิตใจ

ภาพที่ 14 เครื่องมือเครื่องใช้ใน อ.หลังสวน ,พิพิธภัณฑ์ภูมิปัญญาชาวบ้าน โรงเรียนสวนศรีวิทยา

ภาพที่ 15 เครื่องมือเครื่องใช้ใน อ.หลังสวน ,พิพิธภัณฑ์ภูมิปัญญาชาวบ้าน โรงเรียนสวนศรีวิทยา

จังหวัดปัตตานี ชาวเจ้าใช้ชีวิตและศึกษาเล่าเรียนในจังหวัดปัตตานีเป็นระยะเวลา 5 ปีเต็ม ได้ซึมซับวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ในหลายมิติ ทั้งความเป็นพหุวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ และภูมิประเทศ ประชาชนส่วนใหญ่ยังยึดอาชีพเกษตรกร และประมง เป็นอาชีพหลักเครื่องมือเครื่องใช้ที่เห็น ได้ชัดของปัตตานีคือมีการผสมผสานวัฒนธรรมเข้าด้วยกัน เช่น ลวดลาย การแกะสลัก ที่เอกลักษณ์เฉพาะวัตถุดิบที่นำมาทำเครื่องใช้ หาได้จากวัตถุดิบในท้องถิ่น ผ่านขั้นตอนกรรมวิธีที่พิถีพิถันแบบชาวบ้าน ความเรียบง่ายในสภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่แน่นแฟ้นกับหลักปฏิบัติในศาสนา ที่ถ่ายทอดลงสู่เครื่องมือเครื่องใช้อย่างลงตัว

ภาพที่ 16 ภาพเครื่องมือเครื่องใช้ในจังหวัดปัตตานี

ภาพที่ 17 ภาพเครื่องมือเครื่องใช้ในจังหวัดปัตตานี

ภาพที่ 18 ภาพเครื่องมือเครื่องใช้ในจังหวัดปัตตานี

อิทธิพลที่ได้รับจากแนวคิดทางวิทยาศาสตร์

ในงานเขียนเรื่อง ประวัติย่อของกาลเวลา และจักรวาลในเปลือกนัท สตีเฟน ฮอว์กิง แกนกลางของฟิสิกส์ ศาสตร์ที่พาเราไปสู่จักรวาลอันไกลโพ้น และพร้อมๆ กันนั้นก็พาเรากลับมายัง ที่ที่ใกล้ที่สุด ที่รายล้อมตัวคนของเรา เช่น เวลา(time) พื้นที่(space) และมีติ(dimension)

หากตัดความกลัวเรื่องสมการ ตัวเลข และเรื่องเทคนิคออกไป ในฐานะคนที่ไม่ได้อยู่ใน วงการวิทยาศาสตร์ ความรู้และงานเขียนของฮอว์กิงนำเราให้กลับมารู้สึกกับตัวตนและ โลกรอบรอบ ของเราได้มากขึ้น แกนสำคัญหนึ่งของความรู้จากฟิสิกส์ทฤษฎี อยู่ที่การพูดถึง ‘สิ่งที่อยู่นอกเหนือ แค่การมองเห็น’ ฟิสิกส์พูดถึงอนุภาคขนาดเล็กจิ๋วและกฎเกณฑ์บางอย่างที่อยู่รอบตัวเรา ทำให้ ‘มองเห็น’ สิ่งที่เราอาจไม่เคยสนใจรับรู้เช่น เวลา(time) และพื้นที่(space) ทั้งๆ ที่เป็นสิ่งที่เราต่างจม อยู่ในทั้งห้วงเวลาอากาศเดียวกัน ทฤษฎีสตริงก็เอ็งก็พูดถึง ‘มิติ’ พูดถึงบางสิ่งที่รายล้อมตัวเราแต่เรา อาจจะไม่รับรู้ได้ไม่หมด

เทววิทยากับฟิสิกส์ทฤษฎี- เมื่อเรaltàมพันธ์กับโลก

มนุษย์เราคงจะใช้ชีวิตไปวันๆ ถ้าไม่สงสัย คำถามสำคัญที่เราถามและตอบกันมาอย่าง ยาวนานคือโลกนี้ไปมาจากไหน เรากำลังจะไปที่ไหน ในยุคก่อนสมัยใหม่เราอาจตอบด้วยกรอบคิด แบบเทววิทยาและศาสนา มีเรื่องเล่าตำนานมากมายที่อธิบายความเป็นมาและความเป็น ไปของเรา และโลก

ความรู้และความอยากรู้ของมนุษย์ส่วนหนึ่งมาจากจินตนาการของมนุษย์ตัวเล็กๆ ที่ อยากรู้ว่าเราอยู่ตรงไหนในจักรวาลและประวัติศาสตร์ที่ใหญ่โต เราหลับตาแล้วนึกถึงความ เป็นไปบางอย่างของโลก ที่มีพวกเราไหลตามธารของกาลเวลานั้นๆ ด้วย

ดูเหมือนว่าหลังจากที่เราปฏิวัติวิทยาศาสตร์มาแล้ว ฟิสิกส์ทฤษฎีก็เป็นการหาความรู้และ คำอธิบายที่เราถามกันมาตั้งแต่ยุคโบราณ เราเปลี่ยนจากคำตอบของพระเจ้าและพลังศักดิ์สิทธิ์ ไปสู่ การมองหาหลักฐานของฟิสิกส์ที่พยายามอธิบายกฎเกณฑ์สากลของสรรพสิ่ง ไปจนถึงคำอธิบายเรื่อง จุดเริ่มต้นของกาลเวลาและอวกาศที่เราอาศัยอยู่นี้

จริงอยู่ว่านักวิทยาศาสตร์มักปฏิเสธการมีอยู่ของความรู้เก่าแก่ ฮอว์กิงเคยพูดว่าเทววิทยา เป็นสิ่งเหลวไหล แต่ดูเหมือนว่าสิ่งที่นักฟิสิกส์ทฤษฎีทำคือการพยายามอธิบายสิ่งที่อยู่เหนือการรับรู้ อยู่ในจินตนาการของเรา หรือของนักวิทยาศาสตร์ ความรู้ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องหลุมดำ ภาวะว่างเปล่าไปจนถึงรูปร่างหน้าของเวลา ภาวะที่อยู่เหนือการรับรู้พวกนี้เป็นสิ่งที่นักฟิสิกส์พยายามอธิบาย

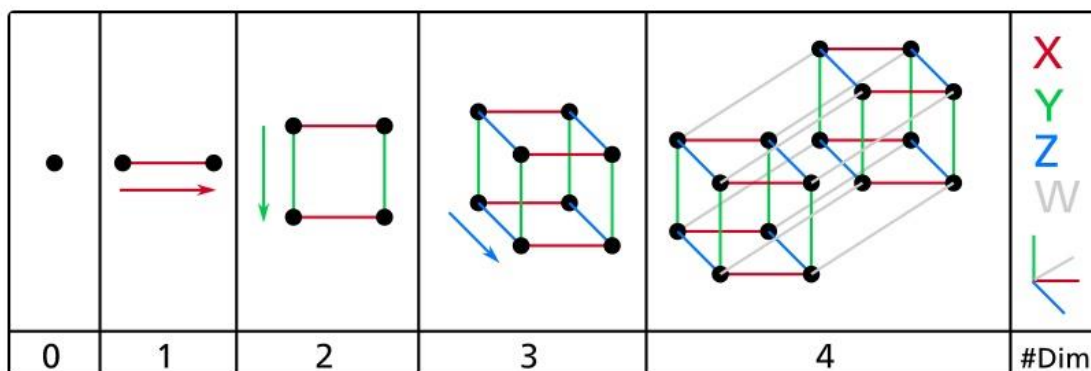
ด้วยตัวเลขและการคิดคำนวณ ซึ่งเจ้าความ ‘เหนือจินตนาการ’ เหล่านั้นก็ดูเป็นสิ่งที่เรา นักคิด นักทฤษฎีทั้งหลายพยายามจินตนาการถึงกันมาเนิ่นนาน

การมีอยู่ตั้งแต่ทฤษฎีเรขาคณิตถึงฟิสิกส์ทฤษฎี ศาสตร์ต่างๆ นี่เป็นสิ่งที่ชวนให้เราคิดถึงและสัมผัสถึงสิ่งที่อยู่เหนือการรับรู้ต่างๆ ไป เราอาจลืมหืมตามองเห็นสรรพสิ่ง มองเห็นดวงดาวบนฟ้า มองเห็นฝ่ามือของตัวเอง แต่เมื่อเราหลับตาลงแล้วเรสัมผัสถึงความเชื่อมโยงที่ซับซ้อนของตัวเรา และสรรพสิ่งรอบรอบได้มากขึ้น

มิติและเวลา ความโรแมนติกของสิ่งที่อยู่เหนือการรับรู้

สิ่งที่ฟิสิกส์บอก คือการรับรู้ที่เราเคยคิดว่าเป็นทุกสิ่ง เราอาจคิดว่าตัวเองรับรู้โลกได้อย่างครบถ้วน แต่นักฟิสิกส์ทฤษฎีบอก ว่า สิ่งที่เราเห็น มันเป็นแค่ 3 มิติเท่านั้น เราอาจยังมี ‘มิติ’ อื่นๆ ที่มากกว่าแค่การรับรู้แบบกว้าง*ยาว*สูง ที่เราคำนึงอีกมากมาย ในบางทฤษฎีพูดถึงมิติที่มีมากขึ้นไปอีก 10 (หรือมากกว่า) มิติ มิติทั้งสิบเป็นเรื่องยาก เพราะนักวิทยาศาสตร์ก็พูดในเชิงทฤษฎี แต่พอมีการอธิบายว่า 0 มิติคือจุด, 1 มิติคือเส้น, 2 มิติคือวัตถุที่แบนๆ, 3 มิติคือรูปทรงและพื้นที่ ตรงนี้เรารับรู้ได้ และแก่นแท้ัน มิติที่ 4 ในคำอธิบายคือ ‘เวลา’ ที่เดินทางจากอดีต มาจนถึงปัจจุบัน เหมือนกับการที่เราจินตนาการถึงตัวเราจากอดีตถึงปัจจุบัน ได้ ดังนั้นเวลาจึงเป็นระยะอย่างหนึ่ง

พอจัดเวลาเป็นมิติๆ หนึ่งแล้ว ดูเหมือนเราจะได้ทบทวน ‘การรับรู้’ ของเรา นอกจากผัสสะ เวลาดูเป็นอะไรที่เราสัมผัสได้อยู่ตลอดเวลา การรับรู้ของเรามักเกี่ยวข้องกับอดีต ปัจจุบัน และอนาคตอยู่เสมอ หากพูดอย่างไม่วิชาการ เวลาที่เราเดินไปที่ไหน บางครั้งก็อาจจะมีภาพอดีตบางอย่างผุดขึ้นท่ามกลางการรับรู้ปกติของเรา อาจจะไม่ได้เห็นหรือรู้สึกแค่ปัจจุบันของพื้นที่ หรือของตัวตนนั้นๆ แต่ทั้งอดีต ปัจจุบัน และอนาคตกลับยุ่งชิงกับเราไปพร้อมกับการรับรู้ในมิติอื่นๆ(2)

ภาพที่ 19 ภาพแสดงความสัมพันธ์ของมิติ

จริงอยู่ว่ายังมีนักวิทยาศาสตร์อีกมากมายที่มีคุณูปการกับโลกของความรู้สมัยใหม่ แต่ฮอว์กิง นักคิดผู้ไม่สามารถเคลื่อนไหวแต่สามารถพูดถึงสรรพสิ่งและจักรวาลอันซับซ้อนได้ เขาจึงเป็นเหมือนผู้รู้ผู้ลึกกลับที่เราจินตนาการถึงความคิดที่ล้ำลึกไม่ออก งานเขียนที่เน้นเผยแพร่ความรู้เรื่องเวลา เรื่องจักรวาลวิทยา ไปจนถึงการออกมาพูดถึงสถานการณ์ร่วมสมัยต่างๆ ของฮอว์กิงก็ถือเป็นอิทธิพลสำคัญที่ฮอว์กิงมีแต่ความรู้ลึกนึ้กคึกคึกของเรา

มิติในผลงานสร้างสรรค์

ในการสร้างรูปทรงใหม่ของวัตถุที่แสดงถึงร่องรอยและการมีอยู่ของกาลเวลา ข้าพเจ้าอ้างอิงจากความรู้ที่ว่า เวลาเป็นมิติที่ 4 ไม่มีตัวตนให้จับต้องได้(ความว่าง) มองไม่เห็นดังเช่นมิติทั้ง 3 ในการรับรู้ทั่วไปของมนุษย์(กว้าง-ยาว-ลึก) ข้าพเจ้าจึงใช้กระบวนการมิติของวัตถุ ขึ้นมาให้มีตัวตนเพื่อแทนความหมายของคำว่า “เวลา” มิติที่ซ่อนอยู่ในวัตถุ ที่เกิดจากจินตนาการ แสดงความหมายเกี่ยวกับ ความทรงจำในอดีตและสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน

มิติทางความรู้สึก การสำรวจจิตใจสำนึก ภายใจจิตใจของตนเอง เกี่ยวกับการเรียกร้องหาความรู้สึกที่ขาดหายไป การถวิลหาบรรยากาศ หรือความคุ้นเคยในอดีต ที่สวนทางกับความเป็นไปของกระแสสังคม สิ่งแวดล้อมรอบๆตัว โดยข้าพเจ้านำเอาความคิดความรู้สึกต่างๆ ที่เกิดจากการใช้ชีวิตประจำวันที่ตั้งสม วิถีคิด มุมมอง และแปรความรู้สึกนั้นออกมาเป็นผลงานศิลปะ การสร้างรูปทรงใหม่ของวัตถุที่แสดงถึงการมีอยู่ของเวลาให้มีตัวตนเพื่อแทนความหมายของอดีต

มิติทางความคิด คือความจริงใหม่ ที่เกิดจากสองสิ่ง“ภาพ”ที่เห็นสิ่งแวดล้อมรอบๆในชีวิตประจำวัน และ “วัตถุ” ที่เกิดจากการประมวลผลของประสาทสัมผัสทั้งหมดของร่างกายเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม บวกกับความจริงของอดีตที่ยังมีผลทางความคิดคำนึง ความทรงจำ ทั้งสองสิ่งนี้เมื่อมารวมกัน เกิดเป็นมิติทางความคิดใหม่ อดีตที่มีผลต่อปัจจุบัน คือการสร้างรูปทรงจริงจากอดีต มาสร้างปัจจุบันขณะที่กำลังเปลี่ยนแปลง ผ่านรูปทรงที่ ทับซ้อน บิดเบือน เกิดจากการกระทำโดยตรงของผู้สร้างสรรค์กับวัตถุ เพื่อสำรวจความเป็นไปได้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม เป็นรูปทรงที่ไม่ได้พูดถึงการใช้งาน

มิติทางความหมาย เครื่องมือเครื่องใช้ที่นำมาเป็นแรงบันดาลใจในการทำงาน คือสัญลักษณ์ของบ้าน ครอบครัว รวมถึงประสบการณ์ต่างๆในช่วงเวลาหนึ่งของชีวิต การเก็บรักษาเวลาและความรู้สึกที่ดีที่มีต่อความทรงจำในวัตถุ อันได้แก่คุณค่าทางจิตใจที่เกิดจากการมีชีวิตและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนกลายเป็นบรรยากาศที่ประทับใจอยู่ในช่วงเวลานั้น การสร้างผลงานวัตถุจาก

ความทรงจำในมิติของปัจจุบันเปรียบเหมือนสะพานเชื่อมระหว่างอดีตและปัจจุบันที่มีความหมายของกาลเวลาซ่อนอยู่ เพื่อทำความเข้าใจเหตุการณ์ต่างๆที่ผ่านเข้ามาในชีวิต ผ่านมิติของวัตถุ พิจารณาคุณค่าของสิ่งต่างๆจากความรู้สึกภายในของตน

มิติทางความงาม การสร้างพื้นที่ทางความรู้สึก ด้วยการจัดวางที่จะแสดงให้เห็นเนื้อหาเรื่องราว การทำความเข้าใจภาพเหตุการณ์ พื้นที่ในห้องเปล่า ที่ถูกเติมด้วยวัตถุสิ่งของทางความรู้สึก แทนค่าจากอดีต ระบาย บอกผลของการเกิดขึ้น ตั้งอยู่ และหายไป ขนาดที่ใหญ่กว่าปกติ ไม่ใช่เป็นการขยายวัตถุ ไม่ได้ทำให้รู้สึกถึงการใช้งานหรือคุณลักษณะเดิมของวัตถุ แต่เป็นการสร้างสุนทรียทางความงามขึ้นมาใหม่เพื่อเน้นความสำคัญในความเป็นรูปร่างและรูปทรง วัตถุต่างๆ ถูกสร้างขึ้นในพื้นที่ว่างให้เป็นพื้นที่ส่วนตัว เพื่อผลต่อการรับรู้และความรู้สึกของมนุษย์ ถ่ายทอดความงามใหม่จากสายตาของผู้สร้างสรรค์ สู่พื้นที่ใหม่แห่งจิตที่เป็นอิสระทางความรู้สึก

มิติทางปัญญา การแปรรูปทรงเครื่องมือเครื่องใช้ เพื่อสะท้อนให้เห็นความทรงจำในอดีต โดยรูปทรงนั้นผ่านการแปลงสภาพมาเป็นรูปทรงนามธรรม แต่เค้าโครงโดยรวมก็ยังคงรู้มาจากรูปทรงเครื่องใช้ภายในบ้าน มุมมอง การหักเหของรูปทรงทำให้เกิดการตั้งคำถาม ปลุกจิตใต้สำนึกนึกความผูกพัน ประสบการณ์ ของผู้ชม ต่อเครื่องมือเครื่องใช้ ให้กลับมาพิจารณาความหมายพิเศษที่ซ่อนอยู่ในวัตถุ

อิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากผลงานศิลปกรรม

แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “มิติ-วัตถุ” ข้าพเจ้าหยิบยืมเอาลักษณะบางประการของศิลปินต่างประเทศและศิลปินไทยที่ให้อิทธิพลกับการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าในด้านลักษณะเทคนิควิธีการและรูปแบบบางอย่างมาศึกษาต่อยอด และพัฒนาผลงานให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้นไป แต่ถึงอย่างไรความเป็นตัวตนและเอกลักษณ์เฉพาะของข้าพเจ้าก็จะแสดงออกมามากกว่าอิทธิพลของศิลปินที่ได้รับ มีผลงานของศิลปินดังนี้

ธวัชชัย พันธุ์สวัสดิ์ เป็นศิลปินที่รู้จักกว้างขวางทั้งในและต่างประเทศ ในรูปแบบของงานประติมากรรม ธวัชชัยเริ่มทำงาน ประติมากรรมไม้แบบสามมิติที่ใช้พื้นที่ขนาดใหญ่และวัสดุหลากหลาย จากสภาพแวดล้อมที่หาได้ง่าย ไปจนถึงวัสดุเหลือใช้ในช่วงเริ่มต้นการทำงาน เขาได้แรงบันดาลใจ จากเรื่องราวทางปรัชญาพุทธ วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ผลงานของเขาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 มักจะเล่นกับมุมมองแรงโน้มถ่วงของโลก เพื่อท้าทายความเข้าใจ ของผู้ชม เกี่ยวกับเรื่อง

ปริมาตรและพื้นที่ว่าง เป็นการสื่อสารและตั้งคำถาม กับผู้ชมถึงเรื่องอัตตา และความไม่จริงยั่งยืนใน พุทธปรัชญาผ่าน รูปทรงของประติมากรรม ขนาดใหญ่ที่สวยงาม ในช่วง 4-5 ปีที่ผ่านมา เขาเริ่ม มองโลก และสร้างงานด้วยมุมมองใหม่ และไม่ต้องการสร้างงานจากสิ่งกระทบรอบตัวอีกต่อไป จึง เป็นที่มาของศิลปะแบบ “ทฤษฎี” ซึ่งใช้หลักความจริงที่ประจักษ์ได้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 ที่ไม่ ต้องปรุงแต่งด้วยเรื่องราวเบื้องหลัง อันจะมีผลต่อความรู้สึกของคนดูหรือต่อชิ้นงาน เขาชื่นชอบ การทำงานในแนวทางใหม่นี้ เพราะทำให้เกิดโอกาสในการทดลอง และหาความรู้ใหม่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นคณิตศาสตร์ หรือดาราศาสตร์ มาผนวกจนเกิดเป็นประติมากรรม ที่ใช้วิธีการคำนวณ ทางคณิตศาสตร์ที่แม่นยำ แต่ขณะเดียวกันก็ยังคงวิธีการสร้างงานแบบทำมือ

จากการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปินด้วยกรรมวิธีเทคนิคการประกอบไม้ ที่โชว์ให้เห็น ความดิบ ของไม้จากธรรมชาติ และไม้ที่ผ่านการกระทำจากศิลปิน จนเกิดเป็นผลงานรูปทรงใหม่ เป็นกระบวนการที่สอดคล้องกับวิธีการทำงานของข้าพเจ้า รวมไปถึงเทคนิควิธีการ ทรนสนะคติต่อ การมองรูปที่ต่างไปจากการมองโดยธรรมชาติของศิลปิน หรือสามัญชนดั้งเดิมในการแสดงออก ของภาพที่ปรากฏ โดยไม่ผ่านหลักทัศนียวิทยา นั้นทำให้ข้าพเจ้ามองความงาม ในมิติของการลวงตา พื้นที่ว่างและระนาบ ที่ไม่อิงหลักการใดแต่มองผ่านจากมุมมองของข้าพเจ้าผ่านวัตถุเหล่านั้น

ภาพที่ 20 ผลงานของ รัชชัช พันธุ์สวัสดิ์ เรือมาแล้ว พ.ศ. 2536

เทคนิค ท่อนไม้และน้ำ ขนาด 130 x 250 ซม. เข้าถึงเมื่อ 10 ตุลาคม 2562 เข้าถึงได้จาก

http://www.resource.lib.su.ac.th/awardsu/web/artdetail.php?item_id=425

David Nash เป็นศิลปินประติมากรชาวอังกฤษ ที่ทำงานเกี่ยวกับวัสดุธรรมชาติและต้นไม้สดเป็นหลัก ประติมากรรมไม้ขนาดใหญ่ของเขาบางครั้งถูกแกะสลักหรือเผา ทำให้เกิดการเปลี่ยนสีและพื้นผิวของไม้ รูปปั้นไม้ของเขาถูกสร้างขึ้น โดยใช้เครื่องมือขนาดใหญ่รวมถึงเลื่อยไฟฟ้าและขวาน ทำให้ต้นไม้กลายเป็นรูปทรงที่ไม่คาดคิด ความเชี่ยวชาญในการแกะสลักไม้ของเขาไม่ใช่แบบทางการล้วนๆ มันมักจะเกี่ยวข้องกับการขยายหรือการอ้างอิงของสภาพแวดล้อมและประวัติศาสตร์ ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2510 ประติมากรรมของเขาได้ก่อตัวเป็นสองกลุ่มที่มีความโดดเด่น ประติมากรรมที่เชื่อมต่อกับภายนอกภูมิทัศน์ของการทำและตำแหน่งและงานที่แสดงอยู่ภายในที่สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางสถาปัตยกรรม อยู่บนพื้นฐานของรูปทรงเรขาคณิตที่เป็นสากลของก้อนที่ทรงกลมและปิรามิด แต่นั่นก็ไม่ใช่รูปทรงตายตัวในงานของเขา ศิลปินมีชื่อเสียงในเรื่องความสนใจด้านนิเวศวิทยาและสิ่งแวดล้อม

จากรูปแบบในการนำเสนอผลงานที่ทำทลายทัศนการณ์มองเห็นและสร้างประสบการณ์ใหม่ให้คนดู ความโดดเด่นในการใช้ไม้ขนาดใหญ่ การเผา การแกะสลัก เป็นคำตอบสู่แนวความคิดของศิลปิน ส่งผลต่อข้าพเจ้าในด้าน การวางแผนกระบวนการคิดที่พิถีพิถัน กระบวนการทำงานในทุกขั้นตอน ล้วนมีเหตุผลรองรับ ที่แฝงไปด้วยปรัชญา และการเคารพต่อธรรมชาติ ลักษณะเด่นอีกอย่างในผลงานของศิลปินคือการจัดวางองค์ประกอบในผลงาน ที่มีความร่วมสมัยและเรียบง่าย และยังสามารถปรับเปลี่ยนไปตามแนวความคิด สภาพแวดล้อม ภูมิประเทศ ลักษณะพันธุ์ไม้ที่อยู่ในสถานที่นั้นได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 21 ผลงานของ David Nash , Three Red Columns: Deepcut, 2010

เทคนิค ประติมากรรมไม้แดง ขนาด 303 x 28 x 26 ซม. เข้าถึงเมื่อ 10 ตุลาคม 2562 เข้าถึงได้จาก

<http://www.artnet.com/artists/david-nash/three-red-columns-deepcut-a->

[kxMPqQ0mK_iOSGZoWATKxQ2](http://www.artnet.com/artists/david-nash/three-red-columns-deepcut-a-kxMPqQ0mK_iOSGZoWATKxQ2)

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “มิติ-วัตถุ” ข้าพเจ้าได้นำเสนอเนื้อหาสาระของมิติมุมมอง และวัตถุ พื้นที่หรือสิ่งของที่เข้าเข้าไปมีปฏิสัมพันธ์ในการรับรู้วัตถุต่าง ๆ นั้น สายตาคนเราจะเห็นวัตถุเป็นภาพสองมิติ แต่สมองจะทำหน้าที่ประมวลผล ทำให้เราเข้าใจความเป็นสามมิติของวัตถุที่อยู่ตรงหน้า ในการมองเห็นวัตถุนั้นหากเราให้ความใส่ใจกับสิ่งใด สิ่งที่ได้รับการใส่ใจจะปรากฏเป็นรูปของวัตถุนั้นเด่นชัดออกมา สิ่งอื่น ๆ ที่ไม่ได้รับการใส่ใจก็จะเป็นพื้นที่ที่มีความชัดเจนน้อยกว่า

ในการทำวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าเริ่มสังเกตและพิจารณาพื้นที่ วัตถุ และสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน พบว่าในวัตถุเครื่องมือเครื่องใช้ที่ข้าพเจ้าสนใจมาตั้งแต่แรก ยังมีรายละเอียดของมิติที่ทับซ้อนอยู่ในรูปทรง เรืองราว และความรู้สึก ที่ต้องการถอดความหมาย ความงาม ออกมาจากรูปทรงเหล่านั้น การศึกษาค้นคว้าเพื่อสร้างสรรค์ผลงาน เป็นขั้นตอนที่ข้าพเจ้าให้ความสำคัญพิเศษ เพราะในการสร้างสรรค์ผลงานส่วนใหญ่ การศึกษาค้นคว้าข้อมูลและประสบการณ์ต่าง ๆ ล้วนเป็นฐานข้อมูลสำคัญที่จะส่งต่อความคิด จินตนาการให้เกิดการพัฒนาผลงานที่จะสะท้อนออกมาในรูปแบบเฉพาะตัว

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

กระบวนการที่ข้าพเจ้าใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ ศึกษาข้อมูล การเตรียมข้อมูลเพื่อใช้ในการทำแบบร่างผลงาน การสังเคราะห์ข้อมูลร่วมกับผู้อื่น ก่อนการสร้างสรรค์ กระบวนการสร้างสรรค์ การนำเสนอผลงานเพื่อการแลกเปลี่ยนและการต่อยอด โดยวิธีการทำงานดังกล่าวถูกปรับเปลี่ยนไปตามบริบทของเรื่องราวที่ข้าพเจ้าสนใจ ซึ่งข้าพเจ้าจะสนใจวิธีการทำงานเป็นชุด ๆ ในวิทยานิพนธ์ชุดนี้มีกระบวนการมากมายก่อนจะถึงขั้นตอนสร้างสรรค์ ได้แก่

ขั้นที่ 1 ศึกษาข้อมูล

ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบเครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้านในชนบท โดยในขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าเป็น 2 ลักษณะ คือ

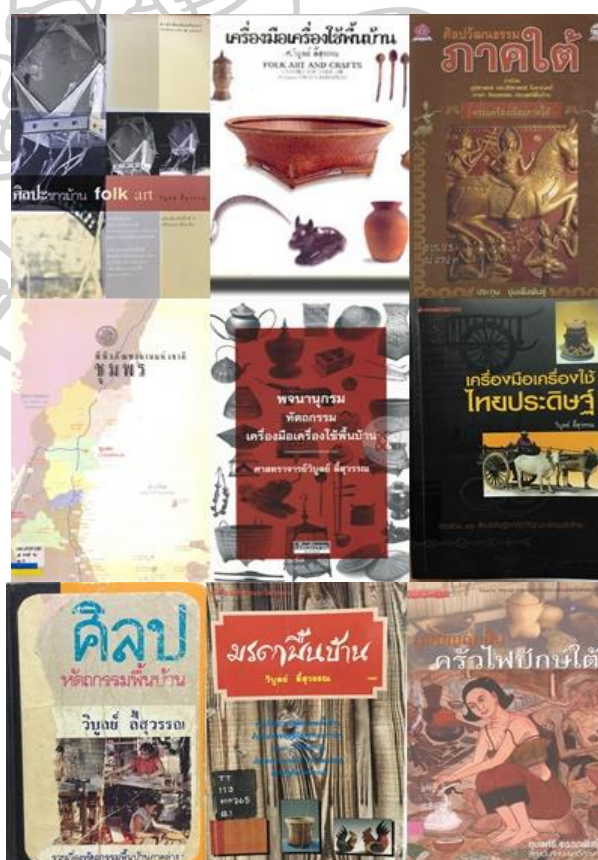
1.1 ศึกษาข้อมูลภาคสนาม

- ข้อมูลที่ได้รับจาก สถานที่ ที่ส่งผลต่อความรู้ของข้าพเจ้าแบ่งเป็น 2 ช่วงคือ ข้อมูลในวัยเด็กที่ได้รับจากวิถีชีวิตชนบท และสภาพความเป็นอยู่ของครอบครัว รวมไปถึงสภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัวในสังคมชนบทในภาคใต้ตอนบน และช่วยวัยรุ่น จากสถานที่ที่ให้การศึกษารเรียนรู้ความเป็นพหุวัฒนธรรม ชีวิตชนบทของชาวบ้านภาคใต้ตอนล่าง ทั้งหมดนี้ เป็นที่มาของแนวความคิดและแรงบันดาลใจ ซึ่งมาจากประสบการณ์ตรงในอดีตที่มีผลต่อความรู้สึกในปัจจุบันของข้าพเจ้า

- ข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษารูปร่าง รูปทรงของวัตถุและเครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้านที่เกี่ยวข้องกับ วิถีชีวิตชนบท รวมไปถึงการค้นคว้าวัสดุธรรมชาติ ที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อมปัจจุบัน เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ ที่สามารถสื่อความหมาย อารมณ์ความรู้สึกในผลงาน

1.2 ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร

การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ภาพถ่าย เอกสารและบทสัมภาษณ์ทางวิชาการ วิดีทัศน์ และภาพถ่ายเกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้าน และภูมิปัญญาชาวบ้าน นับเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ข้าพเจ้าสามารถระบุขอบเขตและทิศทางการศึกษาค้นคว้าง่ายขึ้น และทำให้เอื้อต่อการกำหนดรูปแบบในการสร้างสรรค์

ภาพที่ 22 หนังสือที่ใช้ในการศึกษา เครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้านในชนบท

ขั้นที่ 2 ขั้นตอนการแสดงออกทางทัศนศิลป์

ในการแสดงออกที่มุ่งเน้นความสัมพันธ์ระหว่างมิติกับวัตถุ ทำความเข้าใจกับแนวคิดผ่านสัญลักษณ์ สาระ เนื้อหา เป็นลักษณะการจัดวาง 2 มิติ ระหว่างอดีตกับปัจจุบัน ที่มีส่งผลซึ่งกันและกัน ในหลากหลายมิติ เพื่อสื่อสารทัศนคติส่วนตัวออกมาเป็นผลงาน ให้ผู้ชมได้เข้าใจและมีความรู้สึกร่วม ชิ้นงานที่สมบูรณ์แบบจะขาดทัศนธาตุไม่ได้ ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้านั้นถือได้ว่าหลักองค์ประกอบศิลป์และทัศนธาตุมีส่วนสำคัญยิ่งโดยเฉพาะ วัสดุ รูปทรง และการจัดวาง

ทัศนธาตุที่ใช้ในการสร้างสรรค์

ทัศนธาตุเป็น สื่อสุนทรียภาพที่ศิลปินจะนำมาประกอบกันเข้าเป็นรูปทรง เพื่อสื่อความหมายตามแนวเรื่องหรือแนวความคิดที่เป็นจุดหมายนั้น เป็นสื่อสุนทรียภาพที่ศิลปินนำมาประกอบกันเข้าให้เป็นรูปทรง เพื่อสื่อความหมายตามแนวเรื่องหรือแนวความคิดที่เป็นจุดหมายนั้น การประกอบกัน หรือการจัดระเบียบหรือการประสานเข้ากันของทัศนธาตุ จึงเป็นปัญหาสำคัญที่สุดในลำดับต่อมาและจำเป็นต้องมีสิ่งยึดเหนี่ยวให้วัสดุเหล่านี้รวมตัวเข้าด้วยกันอย่างสมบูรณ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นสิ่งใหม่ที่มีชีวิต มีความหมายในตัวเอง สิ่งยึดเหนี่ยวนี้ก็คือกฎเกณฑ์ของเอกภาพ(3) ในการสร้างสรรค์ผลงานวิธานิพนธ์ชุด “มิติ-วัตถุ” ข้าพเจ้าอาศัยหลักทัศนธาตุเป็นตัวส่งเสริมในการถ่ายทอดและสื่อสารออกมา ทั้งการแสดงออกทางด้านความคิด อารมณ์ ความรู้สึก เรื่องราวและความหมาย ให้สอดคล้องสัมพันธ์กับผลงานดังต่อไปนี้

1. รูปทรง (Form) รูปทรงที่เป็นศิลปะจะต้องมาจากการเห็นแจ้งของศิลปิน ไม่ใช่เกิดจากการใช้เหตุผลหรือกฎเกณฑ์ใด ๆ ทุกอย่างซ่อนอยู่ในส่วนลึกของรูปทรงจนเราไม่สังเกตเห็น รูปทรงเกิดจากการนำของอารมณ์ เมื่อศิลปินได้รับอารมณ์สะท้อนใจจากสิ่งเร้าภายนอกหรือภายใน จนเกิดความจำเป็นในการแสดงออกความรู้สึก รูปทรงจินตนาการในผลงานของข้าพเจ้า ไม่ได้ถูกกำหนดอยู่ในรูปแบบใดเลยในทางศิลปะ เนื่องจากรูปทรงของเครื่องมือเครื่องใช้ที่ข้าพเจ้านำมาเป็นแรงบันดาลใจในผลงาน ไม่ได้เป็นรูปทรงอินทรีย์รูปที่ให้ความมีชีวิต ไม่ได้มีลักษณะเป็นแบบเรขาคณิตที่ให้ความรู้สึกเป็นกลาง ไม่ได้เป็นรูปทรงอิสระที่ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว ในงานของข้าพเจ้ามีโครงสร้างภายนอกของรูปทรงมีลักษณะกึ่งจริง คือเกิดจากการถ่ายภาพรูปทรง สิ่งของเครื่องใช้ออกมาในรูปแบบภาพถ่าย 2 มิติ หรือภาพเสมือนจริงนั่นเอง ส่วนรูปทรงภายในเกิดจาก

การดัดแปลง การแปรสภาพ ผ่านการตีความ การแปรความหมาย วิเคราะห์ และสังเคราะห์จากตัว
ศิลปิน

ภาพปั้นโตรูปทรงจริงตามธรรมชาติ

ภาพปั้น โตที่เกิดจากการแปรของศิลปิน

ภาพที่ 23 ภาพการแปรรูปทรงจากวัตถุความจริง เป็นวัตถุจากการแปรรูปของศิลปิน

เมื่อนำรูปทรงหลายๆรูปทรงมาวางใกล้กัน รูปทรงเหล่านั้นจะมีความสัมพันธ์หรือดึงดูดซึ่ง
กันและกัน เป็นกลุ่มก้อนเดียวกัน เกิดจากลักษณะของรูปทรงโดยตรง มิใช่เกิดจากตำแหน่งที่อยู่ใน
แกนตั้งหรือแกนราบ ในงานของข้าพเจ้าต้องการแทนค่าสิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ เหมือนสมาชิกใน
ครอบครัวที่อยู่ด้วยกัน

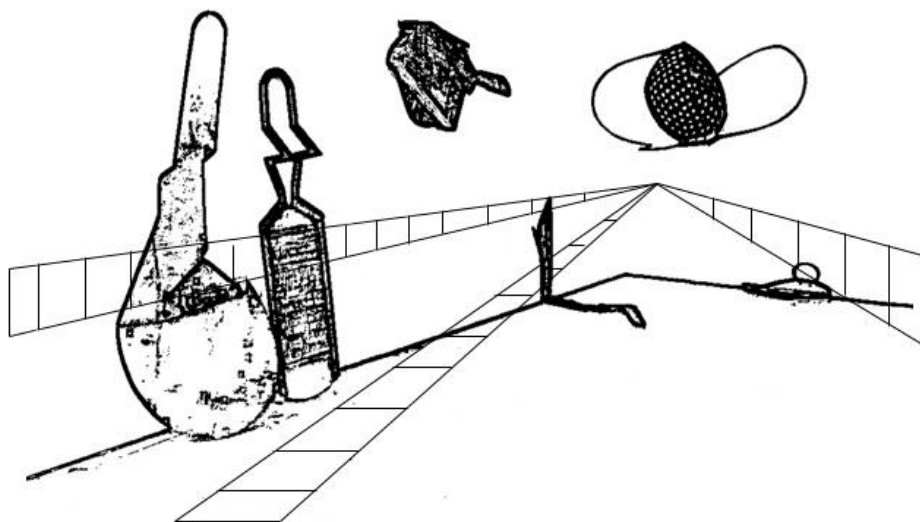

ภาพผลงานสร้างสรรค์ที่เสร็จสมบูรณ์ ภาพจำลองรูปทรงที่มีความสัมพันธ์กันดังคู่กัน
ภาพที่ 24 ภาพรูปทรงที่มีความสัมพันธ์กัน ดังคู่ซึ่งกันและกัน

2. ระนาบ (Plane) พื้นผิวที่แบนราบ 3 มิติ มีหน้าที่สร้างรูปทรงในงาน ระนาบมีรูปร่างต่าง ๆ มีทิศทางและขนาดเช่นเดียวกับแบบรูปของที่ว่าง แต่ระนาบมีลักษณะผิวที่ทึบตันเป็นวัตถุไม่โปร่ง เหมือนที่ว่างที่ล้อมรอบด้วยเส้นระนาบมีความสำคัญต่อรูปทรงและที่ว่างมาก บังคับความเคลื่อนไหวของที่ว่างทั้งทางราบที่ขนานกับผิวของแผ่นภาพ และในทางลึก ระนาบในผลงานของ ข้าพเจ้า เป็นระนาบบอกทิศทาง คือมีผิวพื้นเอียงเฉไปตามทิศทางในทางลึก ชัดแจ้ง การซ้ำ จังหวะ และการเปลี่ยนแปลง ไม่ตั้งฉากกับสายตาเหมือนระนาบอกระยะ เพื่อให้มีระยะหน้าระยะหลัง แต่ไม่ได้เรียงต่อกันหรือซ้อนกัน การวางตำแหน่งของระนาบในผลงาน เป็นการควบคุมความเคลื่อนไหวของมวลให้ประสานกันในทางความหมายแนวเรื่องและสัญลักษณ์ เพื่อให้สอดคล้องกับการสร้างพื้นที่ทางความรู้สึกส่วนตัว โดยรูปทรงจะเคลื่อนไหวไปตามรูปนอกของพื้นผนังและกำหนดรูปทรงที่ซับซ้อนให้เป็นเพียงระนาบ

ภาพที่ 25 ภาพระนาบในผลงานที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว

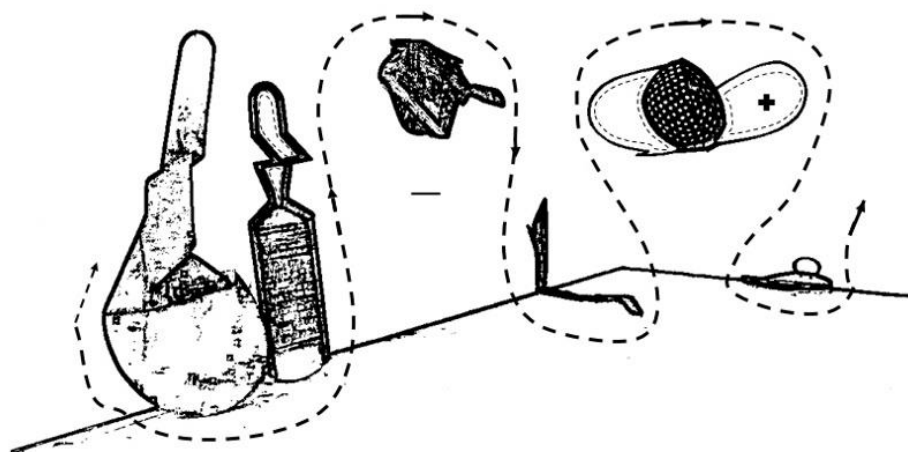
ภาพที่ 26 ภาพจำลองระนาบในผลงาน

3. ที่ว่าง (Space) ที่ว่างในงานศิลปะเป็นที่ว่างที่ถูกกำหนดให้มีลักษณะและมิติโดยศิลปิน ที่ว่างเป็นทัศนธาตุที่มีบทบาทสำคัญมากในองค์ประกอบของรูปทรง มีความสัมพันธ์กับรูปทรงและทัศนธาตุอื่น ๆ ทุกชนิด เพราะที่ว่างทำงานไม่น้อยกว่ารูปทรง เป็นสิ่งที่ให้ความดำรงอยู่ของรูปทรง ให้ความสมบูรณ์แก่งาน ถ้าปราศจากที่ว่าง รูปทรงก็จะไม่สามารถแสดงตัวออกมาได้เลย ในการ

สร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า สามารถแบ่งที่ว่างได้สองลักษณะ คือ พื้นที่ว่างรอบนอกหรือพื้นที่ลบจะอยู่รอบ ๆ รูปทรงอย่างแนบสนิทด้วยที่ว่าง และพื้นที่ว่างภายในหรือพื้นที่บวก คือรูปทรงที่ถูกสร้างขึ้นมาในขณะที่เดียวกันตัวรูปทรงเองก็มีพื้นที่ว่าง อาจทำให้ลวงตาเห็นเป็น 3 มิติ การนำรูปทรงไปไว้ในห้องซึ่งเป็นพื้นที่ว่างในงานของข้าพเจ้าก็เพื่อทำให้พื้นที่ว่างนั้นมีความหมาย ขนาด ตำแหน่ง หรือรูปร่างจะส่งผลกับพื้นที่ว่างเสมอ ทำให้ภาพโดยรวมของห้องนั้นเป็นที่เฉพาะ

ภาพที่ 27 ภาพพื้นที่ว่างในผลงานที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว

ภาพที่ 28 ภาพจำลองพื้นที่ว่างในงานทั้งพื้นที่ว่างภายนอก(-)และภายใน(+)

4. สี น้ำหนัก และพื้นผิว (Color Tone and Texture) ในงานไม้ นั้น ทั้ง 3 สิ่งนี้ สอดประสานกันเป็นสิ่งเดียวกัน เนื่องจากไม้ในงานของข้าพเจ้านั้น เป็นไม้ที่ผ่านกาลเวลา โดนแดด ลม ฝน และผ่านการใช้งานมาแล้ว เพื่อแทนมิติของเวลา เป็นการแทนค่าสร้างคามหมายถึงการหวนระลึถึงสิ่งของเครื่องใช้เก่าในอดีต โดยการหยิบเอาความเก่าที่เกิดในสถานที่ใหม่ คือ ไม้ที่อยู่ในที่อยู่อาศัยปัจจุบัน มาเป็นสัญลักษณ์ของกาลเวลาในงาน สีของไม้ที่อ่อนหรือเข้มนั้น บอกระยะเวลาของไม้ได้เป็นอย่างดี ส่วนการหยิบมาใช้แทนค่าความหมาย จะอิงสีให้คล้ายกับสิ่งของเครื่องใช้ของวัสดุต้นแบบชิ้นนั้นเป็นหลัก เช่นเดียวกับพื้นผิวของผลงานเกิดจากร่องรอยของไม้ ไม้ต่างชนิดกัน ผ่านการใช้งานมาไม่เหมือนกัน ก็จะได้พื้นผิวคนละแบบ ทั้งนี้การนำไม้มาใช้จะคงไว้ซึ่งพื้นผิวเดิมให้มากที่สุด จะขัด ตัด หรือเปลี่ยนแปลงพื้นผิวให้น้อยที่สุด เพราะในเนื้อหา ความหมายที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อ คือวัสดุที่ได้มาจากธรรมชาติ วัสดุที่ผ่านการเวลา การใช้งาน เพื่อให้วัสดุแสดงคามงามอย่างเป็นธรรมชาติด้วยตัวเอง น้ำหนักในผลงานเกิดจากการวางน้ำหนักของไม้ให้อ่อน แก่ จะแยกความเป็นเด่นเป็นรองของกลุ่มรูปทรง ทำให้เกิดจังหวะความเคลื่อนไหวแตกต่างกันไปตามเจตนาของความหมายที่ต้องการจะสื่อ

ภาพที่ 29 พื้นผิว สี ของไม้ในผลงาน

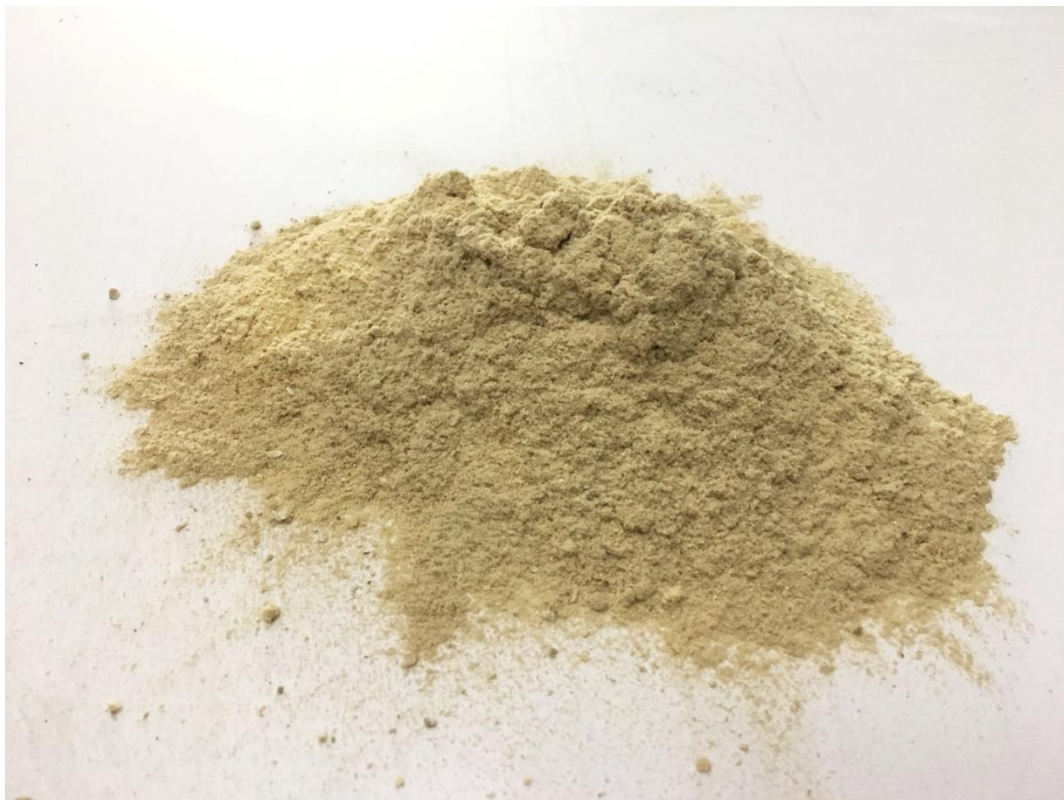
เทคนิควิธีการสร้างสรรค์ผลงาน

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้า เทคนิควิธีการสร้างสรรค์ถือว่ามีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าส่วนอื่น ๆ เพราะเป็นการนำทัศนธาตุมาประกอบขึ้นเป็นรูปทรงที่มีความสมบูรณ์ทั้งเรื่องราวและเนื้อหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะแสดงให้เห็นถึงลักษณะพิเศษส่วนตน อันเกิดจากทักษะและอุปนิสัยทางศิลปะ ซึ่งสามารถลำดับขั้นตอนก่อนหลังดังนี้

1. ขั้นตอนการเตรียมรูปทรง เลือกภาพสิ่งของเครื่องใช้ที่ต้องการสร้างชิ้นงานใส่กระดาษ ตัดตามรูปทรงต้นแบบ มาพับ ทับซ้อน ตัด ขยำ สร้างให้เกิดเป็นฟอร์มใหม่

ภาพที่ 31 ไม้และแผ่นไม้ชนิดต่างๆ ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

ภาพที่ 32 จี้เลื่อยละเอียดและจี้เลื่อยหยาบที่ใช้ในการประสานไม้

ภาพที่ 33 ภาพอุปกรณ์ป้องกันและรักษาความปลอดภัยในงานไม้

ขั้นตอนการสร้างผลงาน

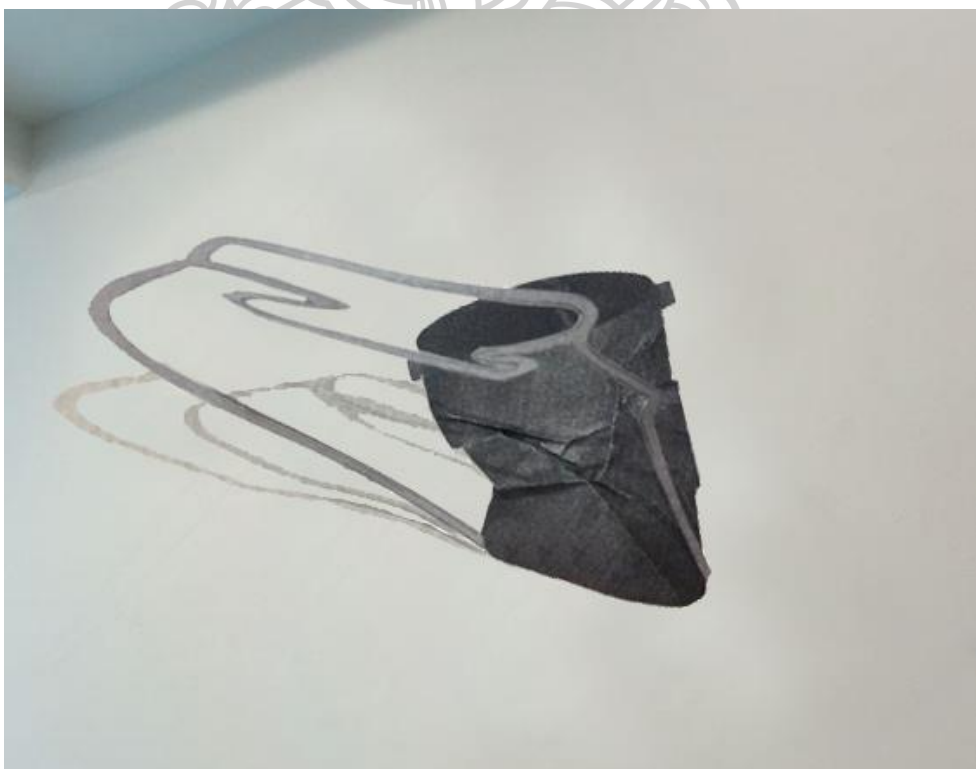
วัตถุต้นแบบ

วัตถุที่ผ่านการจัดการ โดยศิลปิน

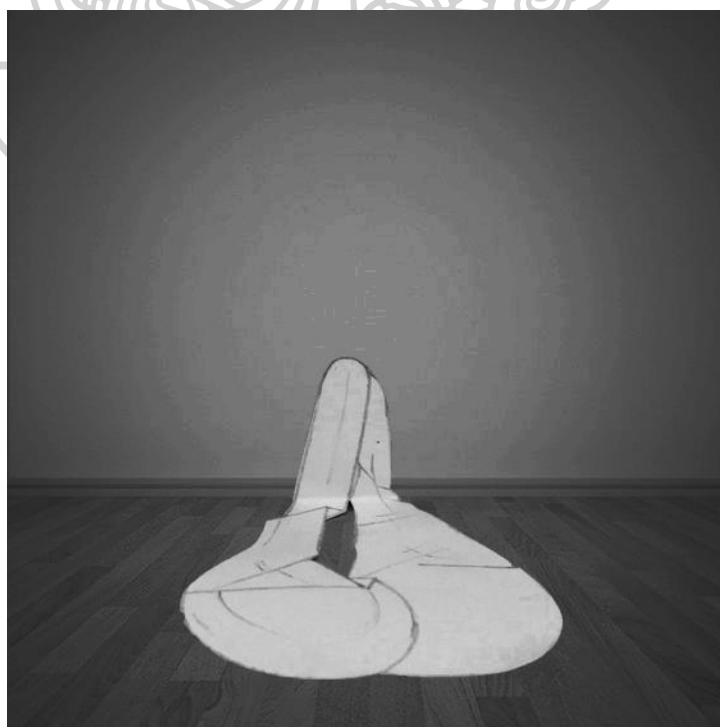
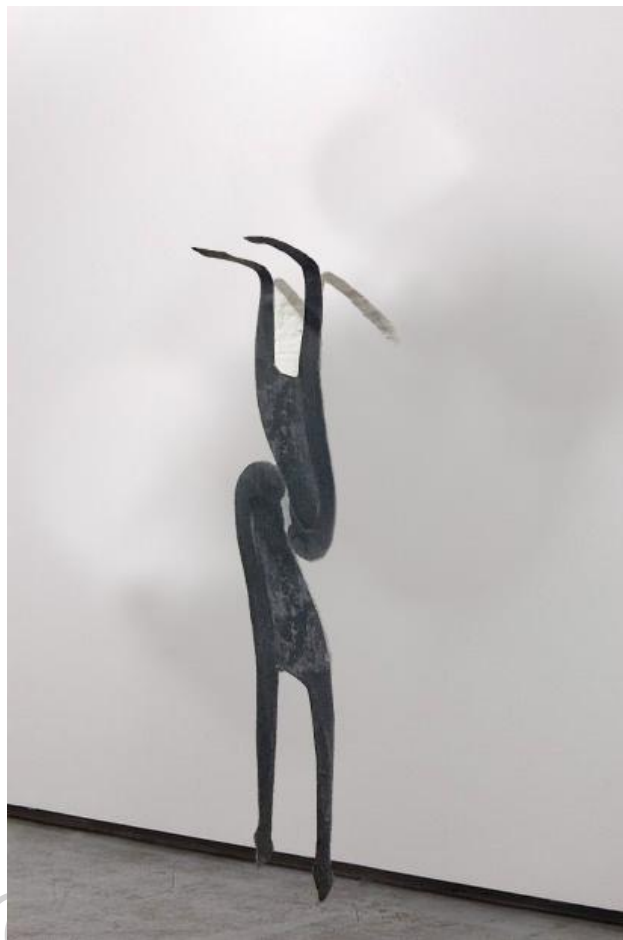
โมเดลพร้อมขยาย

ภาพที่ 34 ภาพร่างต้นแบบจำลองผลงานจาก 2 มิติไปยัง 3 มิติ

ภาพที่ 35 ภาพร่างต้นแบบจำลองการจัดวาง 3 มิติ

ภาพที่ 36 ภาพร่างต้นแบบจำลองการจัดวาง 3 มิติ

ภาพที่ 37 ภาพจำลองการจัดวางผลงาน 3 มิติในพื้นที่

ภาพที่ 38 ภาพจำลองการจัดวางผลงาน 3 มิติในพื้นที่

ภาพที่ 39 ภาพจำลองการจัดวางผลงาน 3 มิติในพื้นที่

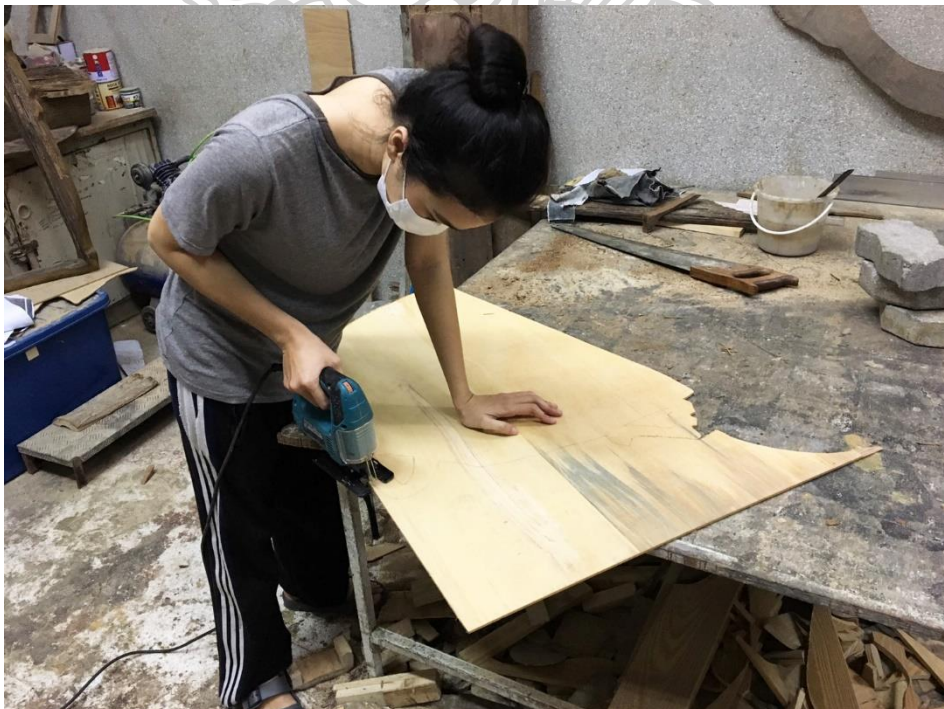
ภาพที่ 40 ภาพรูปทรงจากวัตถุความจริง

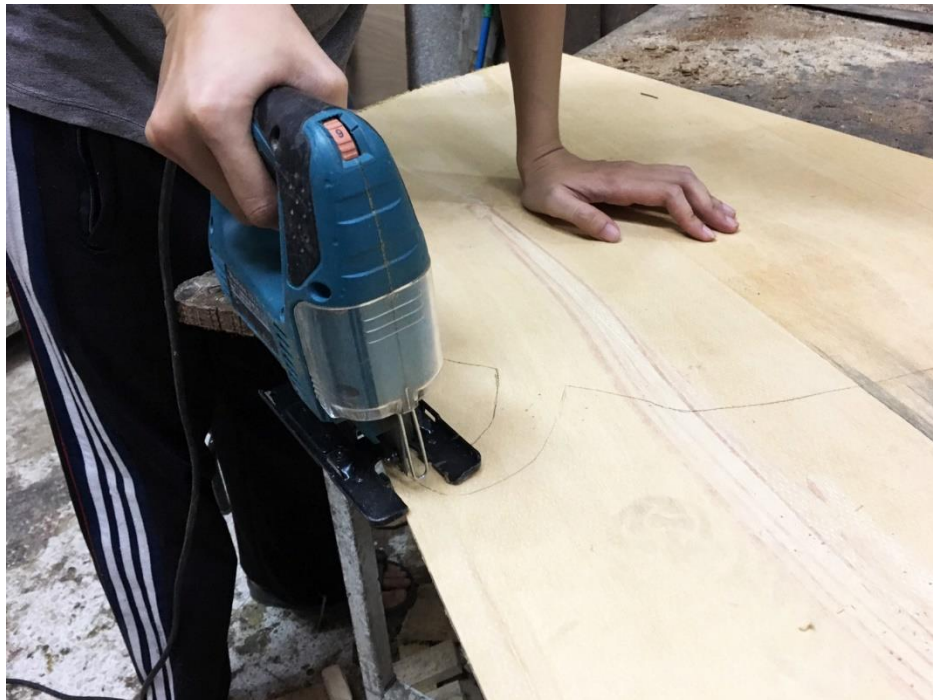
ภาพที่ 41 ภาพวัตถุที่เกิดจากการแปรรูปของศิลปิน

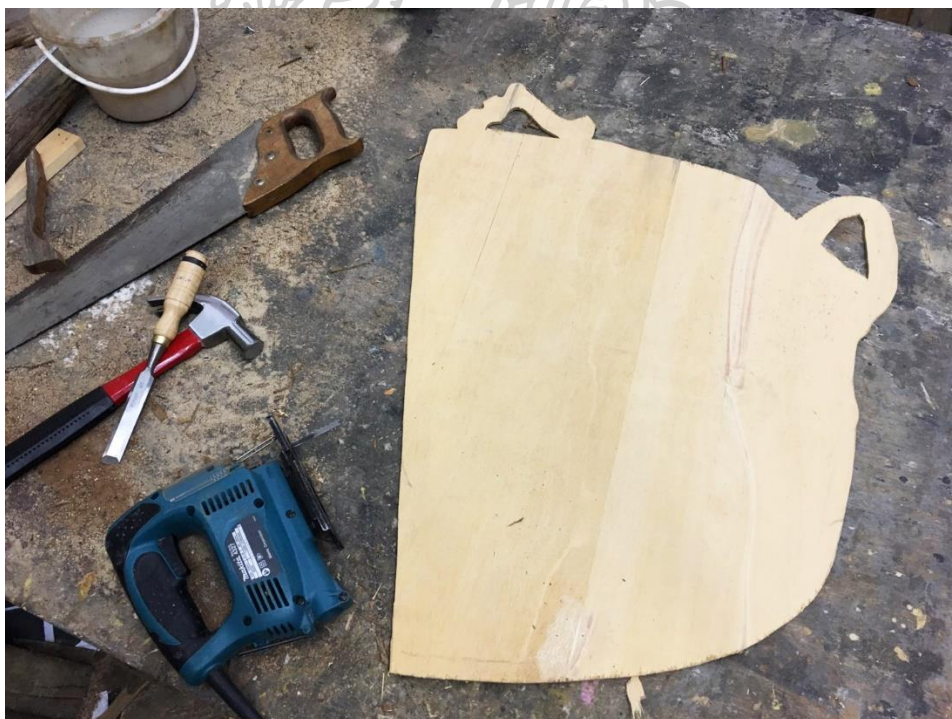
ภาพที่ 42 ภาพขั้นตอนการร่างต้นแบบลงบนไม้กระดานอัด

ภาพที่ 43 ภาพขั้นตอนการตัดไม้กระดานอัดที่ร่างไว้

ภาพที่ 44 ภาพขั้นตอนการตัดไม้กระดานอัดที่ร่างไว้

ภาพที่ 45 ภาพส่วนประกอบสำหรับใช้เป็นฐานรองงาน

ภาพที่ 46 ภาพแผ่นไม้ที่ตัดแล้วตามรูปทรงที่ร่างไว้

ภาพที่ 47 ภาพแผ่นไม้ที่ตัดแล้วตามรูปทรงที่ร่างไว้ เป็นส่วนประกอบอื่น ๆ ในผลงาน

ภาพที่ 48 ภาพการประกอบแผ่นไม้ตามรูปทรงต้นแบบ

ภาพที่ 49 ภาพการใช้ขี้เลื่อยเพื่อเก็บรายละเอียดในผลงาน

ภาพที่ 50 ภาพการเก็บรายละเอียดในผลงาน

ภาพที่ 51 ภาพการเก็บรายละเอียดในผลงาน

ภาพที่ 52 ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์

บทที่ 4

การสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานวิทยานิพนธ์

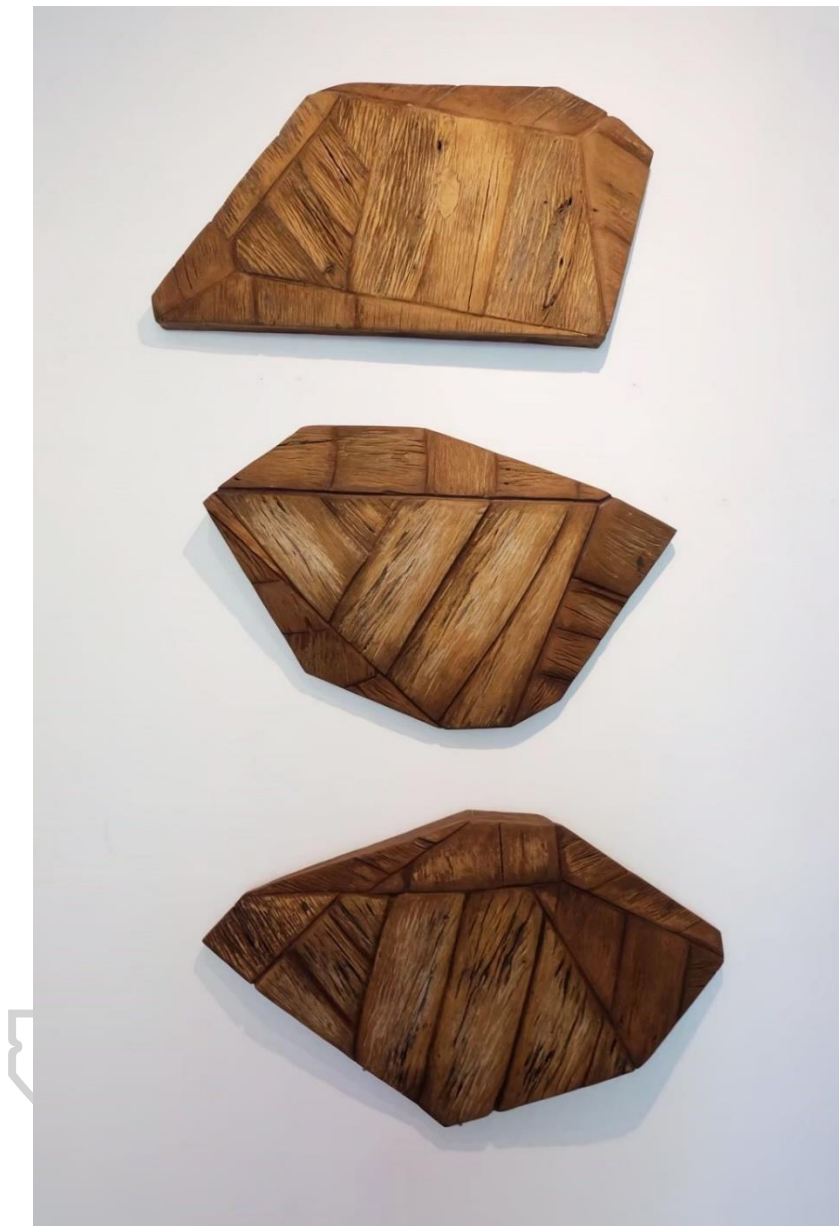
การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “มิติ-วัตถุ” มีที่มาจากการพัฒนาผลงานมาเป็นลำดับขั้นตอน ก่อนที่จะมาเป็นผลงานในชุดที่ปรากฏอยู่ในงานวิทยานิพนธ์ ข้าพเจ้าได้มีการทดลองหาเทคนิควิธีการอย่างต่อเนื่องตลอดมา จากการเห็นปรากฏการณ์ต่างๆ การรับรู้และการสัมผัสได้ถึงวัตถุเครื่องมือในชีวิตประจำวัน มีผลต่อการสร้างสรรค์งานของข้าพเจ้า ทั้งต่อการประมวลข้อมูลและการความเข้าใจในการสร้างสรรค์ เพื่อสรุปให้เห็นถึงการทำงานทั้งหมดและพัฒนาการตั้งแต่กระบวนการเตรียมข้อมูลมาสู่การสร้างสรรค์และสรุปผลของโครงการ ให้ตรงจุดมุ่งหมายของการแสดงออก ซึ่งมีลำดับขั้นตอนของการสร้างสรรค์และพัฒนาตั้งแต่ระยะแรกจนถึงปัจจุบันดังต่อไปนี้

การสร้างสรรค์และการพัฒนาการในผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1

ในการสร้างสรรค์ผลงานในระยะนี้ ข้าพเจ้าเริ่มสังเกต และพิจารณา พื้นที่ วัตถุ และสถานการณ์รอบๆตัว การได้สัมผัสหรือการได้มองวัตถุในปัจจุบันทำให้ข้าพเจ้าหวนระลึกถึงวัตถุในความทรงจำ พบว่ามีความน่าสนใจหลายประการ จึงเริ่มทดลองถ่ายทอดพื้นที่หรือวัตถุจากความทรงจำเป็นผลงาน 2 มิติ ในช่วงระยะเวลาเริ่มต้นของการสร้างสรรค์ผลงาน เป็นช่วงของการทดลองหาความเป็นไปได้ การที่ข้าพเจ้าเอาภาพวัตถุความทรงจำในอดีต มาเปลี่ยนรูปทรงด้วยการพับ การทับซ้อนให้เป็นรูปทรงใหม่นั้น เกิดเป็นรูปทรงใหม่ก็จริง แต่ไม่สามารถตอบได้ว่าพับทำไปทำไม ทำเพื่ออะไร มีเหตุผลในงานพับรูปทรงนั้นหรือไม่ รูปทรงในระยะแรกจริงเป็นแค่การสร้างฟอร์มใหม่ขึ้นมา ในลักษณะบิดเบี้ยว บิดเบือน เป็นรูปทรงแบนๆคล้ายประติมากรรมนูนสูง ที่เชื่อมต่ออยู่กับผนังผลงานจริง ยังมีปัญหาในวิธีการแสดงออก ยังไม่ตอบโจทย์ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ รูปทรงยังขาดความลงตัว อีกทั้งรูปแบบเทคนิควิธีการประกอบไม้ ไม่โชว์ให้เห็นความดิบ หรือคุณสมบัติของพื้นผิวอย่างเต็มที่ รวมไปถึงการประกอบไม้เพื่อให้เกิดมิติในผลงานยังน้อยมาก ไม่สามารถดึงเอาความรู้สึกของมิติทางความรู้สึกออกมาได้ ซึ่งในผลงานชิ้นต่อไปข้าพเจ้าจึงต้องให้ความสำคัญกับความหมาย ปริมาตรของรูปทรงและความแตกต่างของระนาบมากขึ้น เพื่อเพิ่มมิติของรูปทรงให้ชัดเจน

ภาพที่ 53 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 54 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 55 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 56 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 4

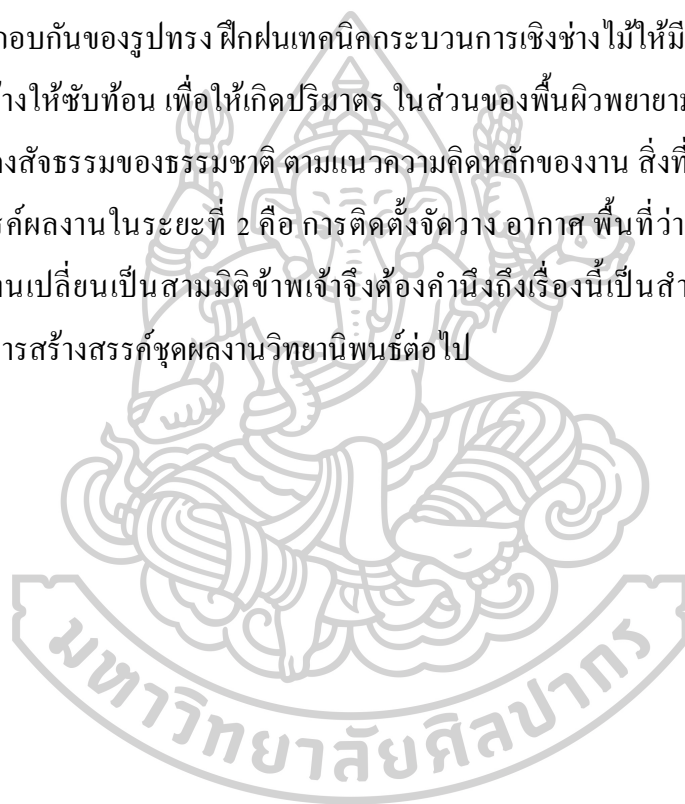

ภาพที่ 57 ภาพผลงานก่อนนิทรรศน์พิเศษที่ 1

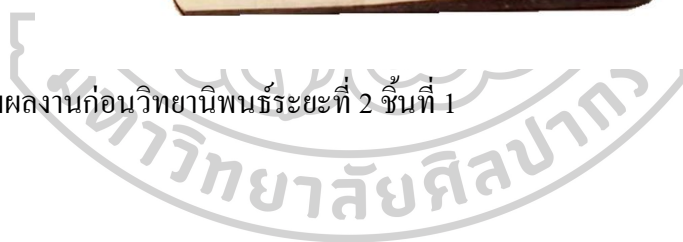
การสร้างสรรค์และพัฒนาการในผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2

ผลงานในระบะนี้ เป็นการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจากระยะที่ 1 มุ่งเน้นแสดงออกในเรื่องรูปทรงสามมิติ ข้าพเจ้านำข้อดีและข้อเสียที่ได้จากการสร้างสรรค์ในชุดที่แล้ว นำมาแก้ไขและปรับปรุงกับผลงานในระบะที่ 2 ข้าพเจ้าปัญหาเรื่องการทับซ้อนในรูปทรง ในขั้นตอนการสเก็ตงานด้วยการวาดเส้น สร้างโมเดล และสร้างห้องจำลองเล็ก ๆ เพื่อให้เห็นภาพความเป็นจริงในผลงานมากยิ่งขึ้น กระบวนการแปรภาพให้เป็นวัตถุ 3 มิติ นำหลักการของการวางระนาบ การหักเห และมีติลวงตามาใช้ เพื่อแก้ปัญหาமிติงาน ส่วนเรื่องเทคนิควิธีการประกอบไม้ โดยข้าพเจ้าทำความเข้าใจเรื่องการประกอบกันของรูปทรง ผักผ่อนเทคนิคกระบวนการเชิงช่างไม้ให้มีความชำนาญ และมีการสร้างโครงสร้างให้ซับซ้อน เพื่อให้เกิดปริมาตร ในส่วนของพื้นผิวพยายามจัดการกับวัสดุให้น้อยที่สุด เพื่อแสดงสัจธรรมของธรรมชาติ ตามแนวความคิดหลักของงาน สิ่งที่เป็นโจทย์ใหม่เข้ามาในการสร้างสรรค์ผลงานในระบะที่ 2 คือ การติดตั้งจัดวาง อากาศ พื้นที่ว่าง และระนาบเนื่องจากรูปแบบผลงานเปลี่ยนเป็นสามมิติข้าพเจ้าจึงต้องคำนึงถึงเรื่องนี้เป็นสำคัญ เพื่อใช้พัฒนาและแก้ปัญหาในการสร้างสรรค์ชุดผลงานวิทยานิพนธ์ต่อไป

ภาพที่ 58 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 59 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 60 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 61 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4

ภาพที่ 62 ภาพผลงานก่อนนิทรรศานิทรรศการศิลปะที่ 2

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “มิติ-วัตถุ” ข้าพเจ้าได้พัฒนาทางด้านเรื่องราว เนื้อหา ตลอดจนวิธีการสร้างสรรค์ให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ในผลงานชุดนี้ข้าพเจ้ามีความชำนาญทางด้านเทคนิควิธีการในการทำงานศิลปะ จากวัสดุการประกอบไม้ และมีประสบการณ์จากการทำงานกับวัสดุในรูปแบบที่เป็นแนวทางของตนเองมากขึ้น ดังนั้นในส่วนที่เป็นปัญหาด้านเทคนิค วิธีการจึงลดลงไป ประกอบกับการนำความคิด ข้อบกพร่องจากการทำงานในช่วงชุดผลงานที่ผ่านมาหาความลงตัว องค์ประกอบโดยรวมอันเกิดจาก เทคนิค รูปแบบ เรื่องราว ตลอดจนวิธีการนำเสนอ เพื่อที่จะสร้างให้เป็นผลงานที่มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน

ผลงานในวิทยานิพนธ์ชุดนี้ เริ่มต้นด้วยการพยายามค้นหาความเป็นไปได้ของการทำงานในลักษณะสามมิติ กับการเชื่อมโยงความรู้สึกภายในใจตน ที่ต้องถ่ายทอดออกมาในลักษณะการจำลองพื้นที่ทางความรู้สึก ลงบนระนาบ ที่มีมิติอยู่ในวัตถุ เป็นเรื่องยากสำหรับการตีความหลาย ๆ ชั้นที่ซ้อนกันอยู่ จึงเริ่มจากการเลือกวัตถุ รูปทรงที่มีผลกับความรู้สึกในอดีตที่ข้าพเจ้าผูกพัน และวัตถุชิ้นนั้นเมื่อนำมาจัดรวมอยู่กับวัตถุชิ้นอื่นแล้ว ต้องทำให้ผลงาน โดยรวมสัมพันธ์กันทั้ง องค์ประกอบทางศิลปะ และองค์ประกอบทางความหมาย การทำสเก็ตช์ยังใช้วิธีเดียวกันกับผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ เพราะเป็นวิธีการที่ได้ผลดีคือการจำลองโมเดลก่อนขึ้นงานจริง วิธีนี้ทำให้เห็นภาพรวมทั้งหมดของผลงาน ด้านเทคนิควิธีการการประกอบรูปในชุดวิทยานิพนธ์จะสลายรูปทรงเดิมจากวัตถุต้นแบบ เป็นรูปทรงกึ่งนามธรรม และเมื่อมองไปยังรายละเอียดในรูปทรง จะรับรู้ได้ถึงรูปทรงต้นแบบ ซึ่งมากจากเครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้านในชีวิตประจำวัน การจัดวางในผลงานชุดนี้จึงมีความมุ่งหมายให้ผู้ดูเห็นถึงความสัมพันธ์ของ ความเป็นจริงจากการเห็นวัตถุในปัจจุบัน กับความผูกพันต่อวัตถุทางความทรงจำในอดีต ต้องการให้ผู้ชมรับรู้ภาพโดยรวมที่เป็นระยะไกลก่อน จากนั้นเมื่อมองในมุมมองระยะใกล้ จะเห็นมิติ รายละเอียดที่ซ่อนอยู่ในรูปทรงและระนาบ จึงเริ่มคำนึงถึงวิธีการติดตั้งผลงานเพื่อให้ถึงเป้าหมายนี้ โดยข้าพเจ้ากำหนดให้ผลงานแต่ละชิ้น มีลักษณะของรูปทรงที่เป็นรูปทรงหลักและรูปทรงรอง เพื่อการมองจากระยะไกล ทำให้มองเห็นโครงสร้างโดยรวมทั้งหมดก่อน จากนั้นจึงค่อยพิจารณารูปทรงของแต่ละชิ้น รูปทรงเหล่านี้เมื่อจัดวางรวมกันในแนวยาวของผนังไล่เรียงระดับความลึกตั้งแต่ระยะหน้าสุด จนระยะหลังสุดที่ติดผนัง ทำให้เกิดปฏิกริยาโต้ตอบสลับกันไปมาระหว่างรูปทรงของผลงานแต่ละชิ้น

ภาพที่ 63 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 64 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 65 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

วิทยาลัยศิลป

ภาพที่ 66 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ภาพที่ 67 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

ภาพที่ 68 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6

ภาพที่ 69 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7

ภาพที่ 70 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8

ภาพที่ 71 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 9

ภาพที่ 72 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 10

ภาพที่ 73 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 11

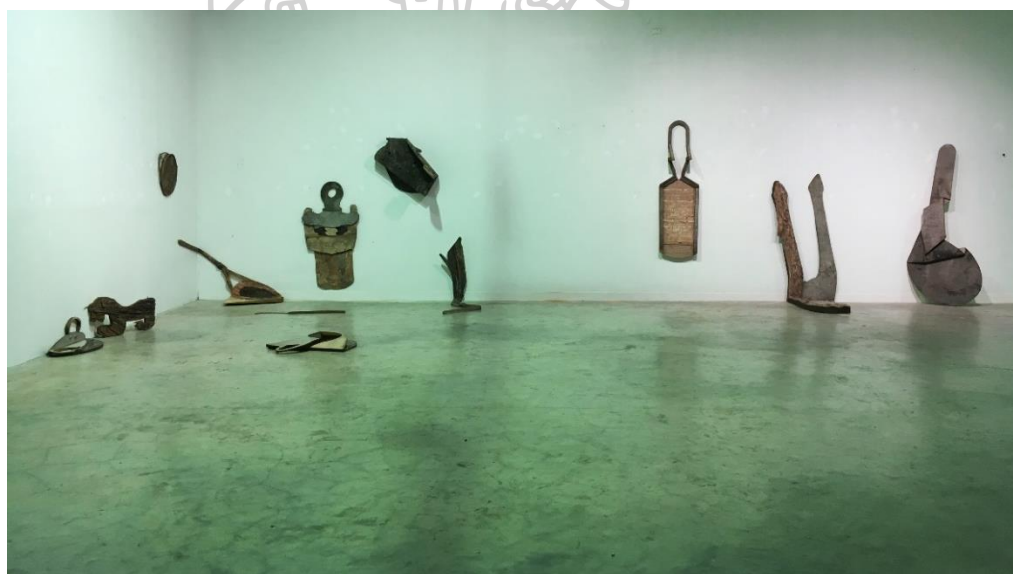

ภาพที่ 74 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 12

ภาพที่ 75 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ที่เสร็จสมบูรณ์

ภาพที่ 76 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ที่เสร็จสมบูรณ์

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษาและค้นคว้าวิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อ “มิติ-วัตถุ” ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงาน โดยมีที่มาของเรื่องราวและแรงบันดาลใจ จากการรับรู้ถึงความเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมรอบตัว เป็นสิ่งกระตุ้น ให้หวนระลึกถึงความสงบ เรียบง่าย และความทรงจำในอดีต สถานที่ที่ข้าพเจ้าอยู่ในปัจจุบันทำให้ได้เห็นถึงพัฒนาการของสิ่งต่าง ๆ ความเจริญทางด้านวัตถุที่ก้าวกระโดดอย่างรวดเร็ว รวมไปถึงความรู้สึกของผู้คนที่รวดเร็วและฉาบฉวยจนอาจมองข้ามรายละเอียดเล็ก ๆ ไป ความรู้สึกที่มากระทบนี้ ทำให้อดตั้งคำถามกับตัวเองไม่ได้ว่า ระหว่างวัตถุที่สร้างขึ้นมาจากธรรมชาติ ถูกประดิษฐ์ขึ้นมาอย่างซื่อ ๆ ผ่านการเวลาการใช้งานจนถึงร่องรอยของประสบการณ์ไว้มากมาย กับ วัตถุที่สร้างขึ้นมาเพื่อตอบสนองการใช้งาน ความสะดวกในการใช้ชีวิต แต่ไม่ได้สนองคุณค่าทางจิตวิญญาณ อย่างไหนเป็นเครื่องปลอบประโลมจิตใจมากกว่ากัน อย่างไรก็ตามสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันในปัจจุบัน ล้วนเป็นประสบการณ์ใหม่ที่ผ่านเข้ามา จนบางครั้งทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความไม่เป็นตัวเองต่อการพัฒนาทางด้านวัตถุและสภาวะแวดล้อม ในขณะที่วัตถุเหล่านี้เพิ่มมากขึ้น ข้าพเจ้ากลับรู้สึกเหมือนกำลังจะสูญเสียอะไรบางอย่างไป

จากความรู้สึกที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อม ทำให้ข้าพเจ้าบันทึกความรู้สึกด้วยเครื่องมือเครื่องใช้จากความทรงจำในมิติใหม่ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันขณะ มาสร้างเป็นผลงาน 3 มิติ ข้าพเจ้าได้พิจารณาและเห็นว่า ความรู้สึกไม่เป็นตัวเองที่แฝงอยู่ในเบื้องลึกของข้าพเจ้านั้น เกิดจากการทำงานร่วมกันระหว่าง ภาพ ที่เห็นในชีวิตประจำวัน และ วัตถุ ที่อยู่ในความทรงจำ มีความสัมพันธ์ระหว่างภาพสองมิติและวัตถุสามมิติ ทำอย่างไรจึงจะแสดงให้เห็นถึงมิติที่อยู่ในรูปทรง คำถามนี้จึงเป็นจุดมุ่งหมายของการค้นคว้าหาคำตอบในศิลปนิพนธ์ครั้งนี้

การสร้างขอบเขตภายในจิตใจขึ้นมาโดยการสร้างรูปทรงสัญลักษณ์ด้วยเทคนิควิธีการประกอบไม้ ที่ได้มาจากการแปรเปลี่ยนรูปของข้อเท็จจริง ให้มีรูปความหมายใหม่ ของความจริง ความดี ความงาม ในลักษณะรูปประนาบ ที่บิดเบือน พับ ทับซ้อน โดยมีการกำหนดตำแหน่ง บริเวณพื้นที่ ของการประกอบสร้างและการนำเสนอติดตั้งผลงาน เพื่อเป็นการสื่อสารถึงสาระความหมายของภาษาทางทัศนศิลป์ ในประเด็นเรื่อง มิติ-วัตถุ ตามจินตนาการความรู้สึกส่วนตัวของข้าพเจ้า

ข้อเสนอแนะ

1. ในช่วงแรกของการทำวิทยานิพนธ์ข้าพเจ้าต้องการนำความรู้สึกในปัจจุบันมาผสมกับวัตถุในความทรงจำมากเกินไป จนวิธีการทางเทคนิคกลายเป็นแค่การประกอบรูปทรง โครงสร้างที่แข็งทื่อ ขาดซึ่งความเป็นธรรมชาติในรูปทรงของวัตถุ ดังนั้นข้าพเจ้ามีความเห็นว่าหาก การเลือกหยิบคุณลักษณะ บางประการ ที่เป็นเอกลักษณ์ จุดเด่นของวัตถุชิ้นนั้นออกมา จะทำให้งานมีสุนทรียภาพของรูปทรงมากยิ่งขึ้น

2. ในขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน การทำภาพร่าง การบิดเบือนรูปทรง หรือการสร้างรูปทรงใหม่ในงานของข้าพเจ้านั้น เกิดจากการนำรูปทรงวัตถุต้นแบบมา พับ บิด ทับซ้อนกันรูปทรงที่เกิดขึ้นจึงเกิดจากตัวข้าพเจ้าเองเป็นผู้กระทำ ทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นว่า การกำหนดรูปทรงใหม่มีหลายวิธี และผู้สร้างสรรค์ สามารถกำหนดเงื่อนไขของรูปทรงให้สอดคล้องกับแนวความคิดได้ เช่น ให้รถเหยียบ ขยำ โยนแล้วเลือก หรือให้ผู้อื่นเป็นคนกระทำ เป็นต้น จะทำให้ผลงานนั้นมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

3. ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุด “มิติ-วัตถุ” เมื่อต้องการจำแนกวัตถุเครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้านแต่ละประเภท ข้าพเจ้าจะใช้ความรู้สึกประสบการณ์ส่วนตัวในการจำแนก ซึ่งอาจจะไม่ถูกต้องทั้งหมดตามหลังความเป็นจริง ข้าพเจ้าขอแนะนำให้ผู้ที่สนใจ เครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้าน ค้นคว้าจากหนังสือที่เขียน โดย วิบูลย์ ลี้สุวรรณ แต่ผู้ที่สนใจศึกษาในหัวข้อวิทยานิพนธ์ที่ใกล้เคียงกันได้ลองศึกษาจากนักเขียนท่านนี้

อย่างไรก็ดีข้าพเจ้ามีความมุ่งหมายว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจนำไปประยุกต์ใช้สร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณภาพ สร้างคุณค่าให้กับสังคมต่อไป

รายการอ้างอิง

1. ศรีนิวาสนัน จ. สุนทรียศาสตร์ : ปัญหาและทฤษฎีว่าด้วยความงามและศิลปะ นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชวิทยาลัย 2545.
2. putnark v. รับรู้มากกว่าที่ตาเห็น ความโรแมนติกในฟิลิกส์ของ สตีเฟน ฮอว์กิง 2561 [updated 14 March 2018; cited 2018 23 October]. Available from: https://thematter.co/social/farewell-stephen-hawking/47676?fbclid=IwAR3EIEKA1_vxGhMY9BHSbn-tE19C-LIk98MN1_5sExIqGqU1olnWwy-KYV0.
3. นิ่มเสมอ ช. องค์ประกอบของศิลปะ. พิมพ์ครั้งที่ 8 ed. กรุงเทพฯ: อมรินทร์; 2554.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	มณีรัตน์ ธรรมนารักษ์
วัน เดือน ปี เกิด	7 มกราคม 2537
สถานที่เกิด	89 หมู่ 11 ต.หาดยาย อ.หลังสวน จ.ชุมพร 86110
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี (เกียรตินิยมอันดับ 2) คณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ปัจจุบันกำลังศึกษาระดับปริญญาโท สาขาทัศนศิลป์ คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ สาขาทัศนศิลป์ ภาควิชาศิลป์ไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	187 หมู่บ้านมาลัยทอง ซอยเกษตรสิน ต.ลำพญา อ.เมือง จ.นครปฐม 73000
ผลงานตีพิมพ์	ปี 2562 - นิทรรศการศิลปนิพนธ์ “อียัง” ภาควิชาศิลป์ไทย คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร - ร่วมแสดงนิทรรศการ จิตรกรรมบัวหลวง ครั้งที่ 41 - ร่วมแสดงนิทรรศการ ศิลปกรรมเด็กและเยาวชน ครั้งที่ 14 - ร่วมแสดงนิทรรศการ "once-in-a-lifetime" ที่ Gajah gallery สิงคโปร์ ปี 2561 - ร่วมนิทรรศการ “ไทยยังไง? การแสดงศิลปกรรมของนักศึกษาภาควิชา ศิลปะไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร - ร่วมแสดงนิทรรศการ ศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 35 ปี 2560 - ร่วมแสดงนิทรรศการ ศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 34 ปี 2559 - ร่วมนิทรรศการศิลปะนิพนธ์ยอดเยี่ยม ปี 2559 - ร่วมนิทรรศการ Art camp 2559 “มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์” - ร่วมนิทรรศการ Message Art Thesis Exhibition มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปี 2558

- ร่วมนิทรรศการจิตรกรรมร่วมสมัยพานาโซนิค ครั้งที่ 17
- ร่วมนิทรรศการผลงานศิลปะ Landscape Pattani ครั้งที่ 2
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ปี 2557

- ร่วมนิทรรศการและผลงานจัดแสดง MINI Sculpture-Culture
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- ร่วมแสดงนิทรรศการ ศิลปกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 9
- ร่วมนิทรรศการผลงานศิลปะ "ศิลปกรรมแบบประเพณีผู้ศิลปกรรมร่วม
สมัย" มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ปี 2556

- ร่วมนิทรรศการ "พลังแห่งการสร้างสรรค์ครั้งที่ 5"
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ปี 2555

- ร่วมนิทรรศการภาพวาด "ศิลปะเพื่อสันติภาพ"
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

รางวัลที่ได้รับ

ปี 2558

- ได้รับคัดเลือกเป็นนักศึกษา มูลนิธิหม่อมเจ้าหญิงมารศรีสุขุมพันธุ์ บริพัตร
- ได้รับคัดเลือกเป็นนักศึกษา กองทุนส่งเสริมการศึกษาการสร้างสรรค์
ศิลปะ "มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์"
- ได้รับ โล่เกียรตินิยม เป็นนักศึกษาคีเด่นด้านการเรียน
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

- รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2 การประกวดผลงานดีเด่น "พลังแห่งการ
สร้างสรรค์ครั้งที่ 7" มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

- รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2 การสร้างสรรค์งานจิตรกรรม
ระดับอุดมศึกษา กิจกรรมศิลปินแห่งชาติสัญจรสู่ประชาคมอาเซียน สืบ
สานศิลป์ถิ่นแดนใต้

ปี 2557

- รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2 การประกวดผลงานดีเด่น
"พลังแห่งการสร้างสรรค์ครั้งที่ 6" มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- รางวัลชมเชย การสร้างสรรค์งานสื่อผสม ระดับอุดมศึกษา กิจกรรมศิลปิน

แห่งชาติ สัจจรู้อุ้ประชาคมอาเซียน ค่ายวัฒนธรรมเยาวชน สืบสานศิลป์
ถิ่นแดนใต้

